

எப்படி வளரும் தமிழ் கட்டுரைத் தொகுப்பு

வெளியீடு

கிளிநொச்சி மாவட்டத் தமிழ்ச் சங்கம்.

செ.கருணாதேவி
அ.இராஞ்சிதமலர்

எப்படி வளரும் தமிழ் கட்டுரைத் தொகுப்பு

வெளியீடு

கிளிநொச்சி மாவட்டத் தமிழ்ச் சங்கம்

நூலின் பெயர் : எப்படி வளரும் தமிழ் கட்டுரைத் தொகுப்பு
முதல் வெளியீடு : கிளிநொச்சி மாவட்ட தமிழ்ச் சங்கம்.

தி.ஆ 2051(2020)

தளபேசி எண் - 021 228 4941

பதிப்பு : சூரியன் பதிப்பகம்.

தாள் அளவு : 148மீமீ x 210மீமீ

தாள் வகை : 80 கிராம்

கிடைக்குமிடம் : கிளிநொச்சி மாவட்ட தமிழ்ச்சங்க

பணிமனை,

கூட்டுறவு மண்டப ஒழுங்கை,

கிளிநொச்சி.

இந்நூலுக்கு துணை நின்றவை

எப்படி வளரும் தமிழ் - கவிஞர் முடியரசன்

தங்கைக்கு

}

முனைவர் மு.வரதராசன்

அன்னைக்கு

வழி வழி வள்ளுவர் - முனைவர் ரா.பி.சேதுப்பிள்ளை

தமிழா தமிழா! - முனைவர் மலையமான்

நேரநிர்வாகமும் வாழ்க்கை வெற்றியும் - ஆர்.சி.எசு

அண்ணாவும் பாவேந்தரும் - கவிவேந்தர், கா.வேழவேந்தன்.

காலத்தால் முந்தியமொழி செந்தமிழே - பேராசிரியர் இரா

மதிவாணன்.

நூலசிரியர்களுக்கும், பதிப்பகத்தார்களுக்கும் நெஞ்சம் நிறைந்த நன்றிகள்.

வெளியீட்டுரை

கல்வியின் வழியே மாண்புடையவர்களாக ஆக்கும் பருவமே மாணாக்கப்படுவம். மாண்புடைமைக்குக் கல்வி ஒழுக்கம், பண்பாடு, இனப்பற்று, மொழிப்பற்று, நாட்டுப்பற்று இன்றியமையாததாகும். இன்றைய மாணவர்கள் நாளைய குமுகாயத்தின் தலைவர்கள். ஒரு குமுகாயத்தின் உயர்வும் தாழ்வும் மாணவர்களைச் சார்ந்தே அமைகின்றது. இவற்றை ஊட்டி உருவாக்க வேண்டியவர்கள் ஆசிரியர், பெற்றோர், சான்றோர் கடமையாகும்.

எனவே இவற்றை எண்ணியே ஆண்டுதோறும் நூல் ஒன்றை தமிழ்ச் சங்கம் வெளியிட்டு வருகின்றது.

அந்த வகையில் “எப்படி வளரும் தமிழ் கட்டுரைத் தொகுப்பு” என்ற தலைப்பில் இக் கட்டுரைத் தொகுப்பு நூல் தமிழ்ச் சங்க நிறுவனர் வே.இறைபிள்ளை(பரமநாதபிள்ளை) ஐயாவின் ஆயிரம் பிறைகாண் விழாவை முன்னிட்டு வெளியிடப் பெறுகின்றது. மொழியையும், இனத்தையும், நாட்டையும் மேன்மையுற் செய்யும் தொண்டினை தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஊடாக நாம் அனைவரும் மேற்கொள்ள வேண்டும். அவரால் நிறுவப்பெற்ற இச் சங்கத்தை தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் உள்ள வரை நிலைநிறுத்த வேண்டியது, வளர்க்க வேண்டியது நம் அனைவரினதும் கடமையாகும்.

எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும் மங்காத
தமிழ் என்று சங்கே முழங்கு. — பாரதிதாசன்.

மொழியில்லாமல் இனமொன்றும் இல்லை
இனமில்லாமல் நாடொன்றும் இல்லை — பாவாணர்.

மருத்துவ கலாநிதி மா.யெயராசா
தலைவர்
கிளிநொச்சி மாவட்ட தமிழ்ச் சங்கம்

உள்ளுரை

01. திருக்குறள் போற்றிய திறன்	01
02. எப்படி வளரும் தமிழ்	05
03. காலத்தின் அருமை	13
04. தமிழின் ஆட்சி	17
05. உங்களது உயரம் உள்ளத்தின் உயரம்	23
06. காலத்தால் முந்திய மொழி செந்தமிழே	27
07. பாரதியார் கவிதையில் திருவள்ளுவர்	30
08. அன்புள்ள தங்கைக்கு	40
09. அன்னைக்கு	43

“தாம் பிறந்த மண்ணையும் மண்ணின்
மொழியையும் மண்ணின் மைந்தரையும்
மீட்டெடுப்புச் செய்து மேன்மைப்படுத்துவதாகவும்
விழாக்கள் கரணங்கள்(சடங்குகள்) ஆகியவை
அமையவும் வேண்டும்”

செந்தமிழ் அந்தனர் இரா. இளங்குமரனார்.

01. திருக்குறள் போற்றிய திறன்

கவிவேந்தர்
கா.வேழவேந்தன்

‘துள்ளி ஆடுவோம் - வாரீர்!
பள்ளுப்பாடுவோம்!’

வள்ளுவன் இரண்டு திருவடி - இந்த
வையம் அளந்ததை எண்ணி எண்ணி நாம்
(துள்ளி ஆடுவோம்)

வானுக்குச் செங்கதிர் ஒன்று - புனல்
வண்மைக்குக் காவிரி ஒன்று - நல்ல
மானத்தைக் காத்து வாழ எண்ணு மிந்த
வையத்துக் கொன்று திருக்குறள் என்று
(துள்ளி ஆடுவோம்)’

இப்படி அள்ளி வழங்கும் அமுத வரிகளால் தெள்ளு
தமிழ் வள்ளுவத்தின் ஈடிலாப் புகழைப் பாடிப்பாடி மகிழ்கிறார்
பாவேந்தர்.

வானுக்கு ஒரு செங்கதிர் போல், வளத்திற்கு ஒரு காவிரி
போல், மானத் தமிழனுக்கு வாய்த்த தெவிட்டாத தேனடைதான்
வள்ளுவப் பொதுமறை திருக்குறள் என்பது பாவேந்தரின் சீரிய
வாதம்.

திருக்குறளின் மேன்மையைப் பொருத்தமான
தொடர்களால் இப்படிப் பெருமையுடன் கூறினார் அறிஞர் அண்ணா:

‘திருக்குறள்தான் தமிழகத்திற்குச் சிறப்பொளி நல்கிய
நந்தா விளக்கு! அதனை இன்று தமிழர் கண்டெடுத்துத் தம்
உள்ளத்திற்கு ஒளி தேடிக்கொள்ள வேண்டும்.

குறள் தரும் அறிவொளியைத் தமிழர் மறக்கும்போது
தான், ஓர் இருட்டலம் வந்து அவர்கள் மனத்தைக் கவ்விக்கொள்கிறது!’

இப்படிக்கூறிய அறிஞர் அண்ணா கோட்டையுள்
நுழைந்த முதல் நாள் அன்றே ஓர் அற்புதப் புரட்சியைச் செய்தார்.

சட்டப் பேரவைத் தலைவராக மாண்புமிகு ஆதித்தனார் அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, பேரவைத் தலைவர் ஆசனத்தில் அமர்த்தி, அவரை வாழ்த்திப் பேசினார் அண்ணா: “மாண்புக்குரிய ஆதித்தனார் அவர்களே! நீங்கள் சட்டம் படித்திருக்கலாம். சிங்கப்பூர் போன்ற வெளிநாடுகளில் ஆங்கிலத்தில் வாதம் செய்து வென்ற திறமை பெற்ற அறிஞராக இருந்திருக்கலாம். இப்போது நீங்கள் பொறுப்பு வாய்ந்த சட்டப் பேரவைத் தலைவராக இருக்கின்றீர்கள்;

இனி இந்த மன்றில் நம் பொதுமறை திருக்குறள்தான் இங்கு ஒலிக்க வேண்டும். நாளும் ஒரு பொருத்தமான திருக்குறளையும் அதன் பொருளையும் நீங்கள் கூறிய பின்னரே அவை நடவடிக்கைகளைத் தொடங்க வேண்டும்!”

இப்படி 1967 இல் தமிழ்மறைக் குறளோடு நித்தம் தொடங்கிய சட்டப் பேரவை, இன்றும் அந்த மரபை அப்படியே பின்பற்றி வருகிறது என்று சொன்னால் அந்த முழுப்பெருமைக்கும் உரியவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்களே!

**‘குறள் படித்தேன் குறள் படித்தேன்
குறைக ளைந்தேன் நான் - மனக்
கொழுமை கொண்டேன் நான் - உயிர்ச்
செழுமை பெற்றேன் நான்!’**

**அறம் படித்தேன், பொருள் படித்தேன்,
இன்பம் படித்தேன் - அறி
விற்பம் குடித்தேன் உலகத்
துன்பம் துடைத்தேன்!’**

என்று பாவேந்தர் அமுத்தந் திருத்தமாகப் பாடுகின்றார். வாழ்க்கையின் குறை களைய வள்ளுவரின் குறள் மருந்து தான் ஏற்றது. அறம், பொருள், இன்பம் படித்தேன்; அறிவிற்பம் குடித்தேன், என்று பொதுமறையின் மதுவின்பத்தைப் பாடிப்பாடி மகிழ்கிறார் அவர்.

அண்ணா கோட்டை புகுந்தவுடன் நிகழ்த்திய இன்னொரு மாபெரும் புரட்சி இதுதான்: வள்ளுவப் பெருந்தகையின் உருவத்தை தம் மனம்போன போக்கில் அதுவரை வடித்தும், வரைந்தும் குழப்பிக் கொண்டிருந்தார்கள் சிலர். அவர் நெற்றியில் பட்டையும், கழுத்தில் கொட்டையும், மார்பில் பூணூலும் அணிந்திருப்பது போல், தம் மதக்

கோட்பாடுகளைத் திணித்து வள்ளுவரைத் தம் சமயத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளச் சமய சந்தர்ப்பவாதிகள் முனைந்திருந்தனர். அண்ணா அவர்கள் இதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைத்தார். எல்லோர்க்கும் பொதுவான உருவத்துடன் பொதுமறைப் புலவர் காட்சியளிக்கும் படத்தைத் திரு.வேணுகோபால சர்மா மூலம் வரையச் செய்து, மத அடையாளங்களே இல்லாத தூய வள்ளுவர் உருவத்தை அங்கீகாரம் செய்து, அரசு அலுவலகங்களிலும், அரசுப்பேருந்துகளிலும் இடம் பெறச்செய்தார் அண்ணா. அதுவரை விநாயகரும் சரசுவதியும் இலட்சுமியும் ஏசுவும் இடம் பிடித்திருந்த பல அரசு அலுவலகங்கள் வள்ளுவர் படங்களை மட்டுமே பெற்று, மத பேதமற்ற சமத்துவ அரசு இது என்பதைப் பறைசாற்றின.

இங்ஙனம் அரசுப் பேருந்துகளில் பொருளாழம் நிறைந்த பொதுமறைக் குறள்களை முதல்வர் அண்ணாவின் ஆணைப்படி எழுதிய போது, அதையும் கிண்டல் செய்யத் தயங்கவில்லை சிலர்.

அன்று ஒரு நாள் சட்டப்பேரவையில் இப்படி பேருந்துகளில் குறள் எழுதுவது பற்றிய விவாதம் நடைபெற்ற போது, எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த “வினா” வையே தன் பெயரில் அடக்கி வைத்த ஓர் உறுப்பினர் தன் கேலிக்குரலில், “இருக்கும் பணிகளையெல்லாம் விட்டு விட்டு ஓடும் பேருந்துகளில் ‘யாகாவா ராயினும் நாகாக்க காவாக்கால் சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு; என்று ஒரு குறளை எழுதி வைத்திருக்கிறீர்களே’ அது யாருக்காக? பயணியரிடம் தகாத வாதம் செய்யும் நடத்துநருக்காகவா? அல்லது பேருந்து நிறுத்தத்தில் நிறுத்தாமல் அடாவடி பேசும் ஓட்டுநருக்காகவா? யாருக்காக இக் குறள்” என்று பகடியுடன் கேள்வி தொடுத்தார்.

உடனே அண்ணா அவர்கள் எழுந்து “யாகாவார் ஆயினும் நாகாக்க” என்ற அற்புதமான குறள் ‘நடத்துநருக்கா? ஓட்டுநருக்கா? என்று கேட்கிறார் மாண்புமிகு உறுப்பினர். யாருக்கெல்லாம் நாக்கு இருக்கிறதோ அவர்கள் அனைவருக்காகவும் எழுதப்பட்டதே இக்குறள், வினா தொடுக்கும் உறுப்பினர் உட்பட!” என்று பதில் கூறினார். அவை கையொலியால் அதிர்ந்தது.

திரும்பத்திரும்ப வள்ளுவத்தின் மாட்சியைப் பாடிய பாவேந்தர் இதோ இப்படித் தன் முத்திரைக் கவிதையில் ஏன் குறள் மறையை விரும்புகிறோம் என்று காரண காரியத்துடன் பாடுகின்றார்:

‘தெள்ளுதமிழ் நடை சின்னஞ் சிறிய இரண்டடிகள்,
அள்ளு தொறுஞ்சுவை உள்ளுதொறும் உணர்வாகும் வண்ணம்
கொள்ளும் அறம் பொருள் இன்பம் அனைத்தும் கொடுத்த திரு
வள்ளுவனைப் பெற்றதாற் பெற்ற

தேபுகழ் வையகமே!”

இப்படி ஈடிலா வள்ளுவப் புலவனைப் பெற்றதால் இந்த
வையகம் புகழ் பெற்றது என்று நெஞ்சுயர்த்திப் பாடுகிறார் அந்தப்
புரட்சிக் கவிஞர். அதனால் தான் பேரறிஞர் அண்ணா அயல் நாடுகள்
சென்றபோது திருக்குறளின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு நூல்களை
அள்ளிச் சென்று, போப் ஆண்டவர் முதல் அனைவர்க்கும் அளித்து,
‘அந்த வள்ளுவப்பாட்டனின் வழி வந்தவர் நாங்கள்’ என்று
பெருமிதத்துடன் கூறினார்.

‘வித்திப் பிழைக்கும் உழவனும் வேந்தனும்

நாடனைத்தும்

ஒத்துப் பிழைக்க வழிகாட்டி வள்ளுவன் ஓதிய நூல்

எத்துப் பழுத்தவர் ஏமாற்றும் ஆரிய நான்மறைபோல்

அத்திப்பழம் அன்று; தித்திக்கும்

முப்பழம் ஆம்படக்கே!”

என்று ஆணித்தரமாக அடித்துப்பாடி, பாவேந்தர் குன்றிலிட்ட
பெருவிளக்காக என்றும் ஒளிர்வது திருக்குறளே என்று அழுத்தமுடன்
கூறினார்.

பார்ப்பான் ஆதிக்கமும், வேற்று நாட்டவர்களின்
ஆட்சியும் நூற்றுக் கணக்கான ஆண்டுகளாக நமது
மக்களைக் கீழே தள்ளி மிதித்து வந்துள்ளன. அது
காரணமாக அந்த ஏழை மக்கள் (திராவிட வழியினர்)
தாங்களும் மாந்தப் பிறவிகள் தாம் என்பதை மறந்தே
போயினர். பார்ப்பானத் தொழில் இந்தியாவைப்
பிடித்திருக்கும் ஒரு சனியன்.

—விவேகானந்த அடிகளார்—

02. எப்படி வளரும் தமிழ் கவியரசர் முடியரசன்

உலக நாடுகள் பலவும் தத்தம் தாய்மொழி வாயிலாக அறிவியல் முன்னேற்றங் கண்டு தலை நிமிர்ந்து நிற்பதை நாம் காணுகின்றோம். தமிழ் மொழியிலும் அறிவியல் வளர்ச்சி காணத் துடிதுடிக்கும் நல்லுள்ளங் கொண்டோர் சிலரும் ஈங்குளர் என்பதும் அதன் பொருட்டுப் பெரு முயற்சி மேற்கொண்டு உழைத்து வருகின்றனர் என்பதும் நமக்குக் களிப்பூட்டுவனவேயாகும். அப் பெருமக்கள் உரத்த குரல் கொடுக்கும் பொழுதெல்லாம் நம் உள்ளம் பூரிக்கத்தான் செய்கிறது. ஆனால் முரண்பட்ட கொள்கைகள் பரவிய தமிழ்நாட்டில் அக் குரல், காற்றுடன் காற்றாகக் கலந்து விடுகிறதே தவிர, நோக்கம் முழுமைபெற உதவுகிறதா என எண்ணிப் பார்க்கும்பொழுது வேதனைதான் மிஞ்சுகிறது. அடிப்படையின்றி மாளிகை எழுப்ப இயலாது. அதுபோல அடிப்படையான மொழியுணர்ச்சியே இல்லாதபொழுது, அறிவியல் முன்னேற்றங் காண இயலாது.

இயற்கையும் செயற்கையும்

‘ஆங்கிலேயர், ஆங்கிலப் பற்றுாட்டத் தங்கள் நாட்டிலே கழகங்கள், மன்றங்கள், சங்கங்கள் தோற்றுவிக்கவில்லை; சப்பானியர் தமது மொழியுணர்வூட்டவும் அதனைப் பரப்பவும் அவர் தம் நாட்டில் மன்றங்கள் அமைக்கவில்லை; செருமானியர் தம் மக்களுக்கு மொழியுணர்வூட்டக் கழகங்கள் காணவில்லை. மற்ற எந்த நாட்டினரும் ஏற்படுத்த முயலாதபோது, தமிழ்நாட்டில் மட்டும் தமிழ் மன்றங்கள் ஏன்?’ என வினவுவாரும் ஈண்டுள்ளனர். அஃது உள்நோக்கங் கொண்ட வினா; தமிழ் வளர்ச்சியில் அக்கறை காட்டாத நெஞ்சங்கள் வெளிப்படுத்தும் வினா. இன்னுஞ் சிலர், பிற நாட்டினர் செய்யாத ஒன்றை நாம் செய்துள்ளோமே என்று வியந்து கொள்வதும் உண்டு. இஃது அறியாமையில் முகிழ்த்த வியப்பு. பிற நாட்டினர்க்கு மொழிப்பற்று, மொழியுணர்ச்சி யென்பது இயல்பாக வாய்த்த ஒரு பண்பு. தமிழ்நாட்டில் மட்டும் தமிழ்ச்சான்றோர் தட்டித் தட்டி யெழுப்பியும், அரசியல் தலைவர்கள் போர்ப்பறை சாற்றியும் மொழிப்பற்றை உண்டாக்க வேண்டிய ஓர் அவலநிலை இருந்து வரு

கிறது. அவ்வுணர்வு இயல்பாக அமைந்த நாடுகளுக்கு மன்றங்கள் வேண்டற்பாலனவல்ல. செயற்கையாக ஊட்ட வேண்டிய தமிழ்நாட்டில் மன்றங்கள் இன்றியமையாது வேண்டப்படுவனவேயாம்.

தமிழ்நாட்டின் நிலை

தமிழகத்தில் தமிழ்மொழிக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் எதிர்ப்புகளும் இடையூறுகளும் எண்ணிலடங்கா. அறியாமை, தன்னலம், நயவஞ்சகம், வருவோர்க்கெல்லாம் தலை வணங்கல், எளிதில் நம்புதல் முதலியன மண்டிக்கிடக்குந் தமிழ்நாட்டில், தமிழன்னை எத்தனையெத்தனை இடையூறுகளுக்கு ஆட்பட்டுக் கண்ணீர் சிந்துகிறாள் என்பதை மாசகற்றிய மனமுடையோர் நன்கு அறிவர். தமிழ்ப் பற்று என்று சொன்னாற் போதும்; “குறுகிய மனப்பான்மை” என்று பழி சுமத்தப்படுகிறது. எங்கும் தமிழ் எதிலும் தமிழ் என்றவுடனே ‘மொழிவெறி’ என்று இகழப்படுகிறது. பிறமொழிச் சொற்களைக் கலந்து தமிழில் எழுதுதல் கூடாது எனினோ ‘மொழி வெறுப்பு’ எனத் தூற்றப்படுகிறது. எப்படியோ இரு வேறுள்ளங்கள் தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்றன என்பதை ஒப்புக்கொண்டேயாதல் வேண்டும். அதனாற்றான் தங்குதடையின்றித் தமிழ் வளர இயலவில்லை என்பதுதான் உண்மை. துறைதோறுந் துறைதோறும் தமிழ் புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்பதை எவரால் மறுக்க முடியும்?

‘குறுகிய நோக்கம் , மொழிவெறி , மொழிவெறுப்பு’ என்றெல்லாம் வான்பிளக்கக் கூவும் கூக்குரல் கேட்கிறதே அதில் உண்மையுள்ளதா என நோக்குதல் வேண்டும். அக் கூக்குரல் தமிழ் வளர்ச்சி கண்டு, பொறுக்காதெழுந்த குரல்; வெறுப்பாற் பிறந்த குரல்; வேறொன்றில்லை. அ.து உண்மை சிறிதுங் கலவாத பொய்ம்மைக் குரல் என்பதை உணர்தல் வேண்டும். தமிழ் மக்களிடம் வெறியுணர்வு மட்டும் இருந்திருப்பின் பிறமொழி இங்கே வாலாட்டுமா? தமிழன்றோ கோலோச்சும். அறிவுடையோர், நடுவுநிலைமை பிறழாதோர், உண்மையுணர்தோர், ‘உள்நோக்கம் இல்லாதோர், வெறியென்றும் வெறுப்பென்றுங் கூறார். அவ்வாறு கூறின் காந்தியடிகள், தாகூர், இலெனின் போன்ற மேன்மக்களையும் அக் குற்றத்துக்குரியோராகக் கருத வேண்டிவரும்.

‘தாய் மொழியையும் அதில் உள்ள இலக்கியங்களையும் மதிக்காமல், வேறு மொழிகளுக்குத் தங்களை அடிமையாக்கிக் கொண்டவர்கள் தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் அளவு வேறு நாட்டில் இருக்

கும் அளவு வேறு நாட்டில் இல்லை' என்று கூறியவர் யாரெனக் கருதுகிறீர்கள்? 'நோபல் பரிசு' பெற்று, உலகப் புகழுக்குரியவராகத் திகழ்ந்த இரவிந்திரநாத் தாகூர் தான். இவர் பிறமொழி வெறுப்பாளரா?

நாம் உருசிய மொழியைக் கெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். தேவையின்றி அயன் மொழிச் சொற்களை நம்முடைய மொழியில் நாம் பயன்படுத்தி வருகிறோம். அயன்மொழிச் சொற்களை அவ்வாறு ஆளும்போதும் தவறாகவே ஆண்டு வருகிறோம். உருசிய மொழியில் Nedochoty, Nedostatki, Probely எனும் சொற்கள் இருக்கையில் அயன்மொழிச் சொல்லை நாம் நம்முடைய மொழியில் ஏன் எடுத்தாளுதல் வேண்டும்? அண்மையில் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்துகொண்ட ஒருவர், அயன்மொழிச் சொற்களை ஆளத்தொடங்குவாராயின் அவரை மன்னித்து விடலாம். ஆனால் அவ்வாறே செய்கின்ற ஓர் எழுத்தாளரை மன்னிக்கவே முடியாது. தேவையின்றி அயன் மொழிச்சொற்களைப் பயன்படுத்துவதன் மீது ஒரு போரையே தொடுக்க வேண்டிய நேரம் இதுவன்றோ? " இவ்வாறு கூறியவர் யார்? உலகமே ஒன்றாக வேண்டும் என்று கைதூக்கிய விரிந்த, பரந்த, அகன்ற , மனப்பான்மை படைத்த , புத்துலகச் சிற்பி வி.ஐ.லெனின்தான். இவரைக் குறுகிய மனப்பான்மை யுடையவர் என்று எந்த அறிவாளியாவது கூற முற்படுவாரா? நம்மைக் குறைகூறும் விரிந்த மனப்பான்மை படைத்த நிறைமதியாளர் இதற்கு என்ன மறுமொழி கூறுவார்?

உலகமே இவ்வாறுதான் இயங்குகிறது; தாய்மொழியை மதித்துப் போற்றி வளர்த்து விறுநடை போடுகிறது. ஆனால் தமிழ் நாட்டிற்றான் இயற்கைக்கு மாறான நிலை! அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சிதான் அவர்களை அவ்வாறு பேசச் செய்கிறது. தமக்கும் தாய்மொழி தமிழ் தான் என்ற உணர்வு அவர்தங் குருதியில் வற்றிவிட்டது. என் செய்வது? அவர்தம் உடலில் ஓடும் குருதி தாய்மையடைந்து தாய்மொழியுணர்வுடன் பரவும் நாள் எந்நாளோ?

கல்வித்துறையில்

இயல்பாகவும் எளிமையாகவும் அறிவு வளர்ச்சி பெறத் தாய்மொழி வாயிலாகவே கற்பிப்பதுதான் சிறந்த நெறி என்பதை உணர்ந்த ஒவ்வொரு நாளும் கல்விக் கூடங்களில் அதனதன் தாய்

மொழியையே, பயன்படுத்தி அறிவுத்துறையில் முன்னேறி வருவதைக் காண்கிறோம். ஆனால் விடுதலை பெற்ற பின்னரும் தமிழ்நாடுதான் இயல்புக்கு மாறாகச் சென்று, அறிவுத்துறையில் முழுமை பெறாது திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறது. பாலகர் பள்ளிமுதல் பல்கலைக்கழகம் வரை பயிற்று மொழி வேறாக இருக்கிறது. ஆங்கிலம், இந்தி என்ற மொழிகள் தாம் ஆட்சி செய்கின்றன. இந்நிலையில் தாய்மொழியுணர்வு தலைதாக்குமா? பிஞ்சு நெஞ்சங்களிலேயே மொழியுணர்வு வேரோடு கல்லியெறியப்படுகிறதே! அப்பேசும் பொறிசித்திரங்கள், தம் பெற்றோரை அம்மா அப்பா என்றழைக்கும் இன்னொலி நம்செவியில் தேனாக வந்து பாய வில்லையே! அயன்மொழி வேருன்றிய அவ்விளைய உள்ளங்களிலே 'என் மொழி தமிழ், நான் தமிழன், என்ற உணர்வுகள் எப்படியரும்பும்? நாட்டின் எதிர்காலச் செல்வங்களாகிய இவர்கள் வளர்ந்து உயர்நிலைப்பள்ளிகள், பல்கலைக்கழகங்கள் வரை அயன் மொழியிலேயே பயில்வாராயின் தாய்மொழியில் அறிவியலை எவ்வாறு வளர்ப்பர்? இரண்டுங் கெட்ட நிலையிற்றானே தடுமாறுவார். அத்தி பூத்தாற் போல ஆங்கொருவர் ஈங்கொருவர், தமிழில் அறிவியல் வளங் காட்டுவார் உளரேயெனில், விதிவிலக்காக அவர் காணப்படுதலன்றி மற்றொன்றிலை.

அரியணையில் அமர்ந்திருப்போர் தமிழ், தமிழ் என்று வாப்ப்பறை சாற்றினும் கல்வித் துறையிலிருந்து வெளிப்படும் ஆணைகள், அறிக்கைகள் எம்மொழியில் வருகின்றன? தமிழிலா வருகின்றன? அவ்வாணைகள் மாவட்டக் கல்வி அலுவலர்க்கே தெளிவாக விளங்காமல் தடுமாறச் செய்வதும் உண்டு. ஒரு மாவட்ட அலுவலர் ஒருவகையாகப் பொருள் கொள்ளுவார். அடுத்த மாவட்டத்தவர் வேறு வகையில் பொருள் சொல்வார்; இறுதியில் தணிக்கைக்கு வருவோர் 'இரண்டுந் தவறு' என்று மற்றொரு புதுப் பொருள் தருவார். மொழி வளர்க்கும் பண்ணையாகிய கல்வித்துறையே சீர்குலைந்திருக்கும்போது தமிழ் எவ்வாறு வளரும்?

அரசியல் துறையில்

புதிய கல்விக் கொள்கையிலும் தமிழ் புறக்கணிக்கப்படுகிறது. உண்மை நிலையை ஆய்ந்து நடுவு நிலமையுடன் கல்விக் கொள்கையை வகுத்து அவ்வவர் தாய்மொழிக்கு ஆக்கம் தந்து சிந்தனையில் ஒற்றுமையுணர்வு காணவிழையாது, ஒரு மொழியால் ஒருமைப்பாட்டை வளர்த்து விட

லாம் என எண்ணுகின்றனர். இவ்வெண்ணம் பன்மைப்பாட்டை வளர்க்குமே தவிர, ஒற்றுமையுணர்வை வளர்க்காது. இக் கொள்கையில் அரசியல் நோக்கம் பொதிந்துள்ளதே அன்றி அறிவு நோக்கம் காணப்படவில்லை. பல மொழிகள் வழங்கி வரும் ஒரு துணைக்கண்டத்தில் ஒரே மொழி கோலோச்ச விரும்பினால் சிறிதளவேனும் காணப்படும் ஒற்றுமையும் கருகிவிடும் என்பதை உணராத அரசியலாலும் தமிழ் இரண்டாம்நிலை, மூன்றாம் நிலைக்குத் தள்ளப்படுகிறது.

மதத் துறை

தமிழ்நாட்டு மக்கள், வந்து புகுந்த இந்து மதம், இசுலாம் மதம், கிறித்துவ மதம் என்று பல்வேறு மதங்களை தழுவி வருகின்றனர். தாம் தாம் விரும்பிய மதங்களை ஏற்றுக்கொண்டு ஒழுகி வருவது அவ்வவர்க்கமைந்த உரிமை. தமக்குச் சிறந்ததாகத்தோன்றிய ஒன்றை வழிபாட்டுக்காக ஏற்றுக்கொண்டதுடன் அமையாது அவ்வந்தாட்டுக்குரிய மொழிகளுக்கும் அடிமைப்பட்டு விட்டனர். தமிழர் என்ற உணர்வை அடியோடு மறந்துவிட்டனர் - இழந்து விட்டனர்.

இந்து மதம் புகுந்தோர் ஸ்ரீநிவாஸன், ஐகந்நாதன், விருத்த கிரீஸ்வரன், பங்கஜாஷி, பிரேமலதா, புஸ்பலதா என்ற பெயர்களை சூட்டிக்கொண்டு வடமொழிக்கு வால் பிடித்தனர். இசுலாம் மதத்தைச் சார்ந்தோர் ஹாஜா ஹமீது, இஸ்மாயில், ரஹீம், ஜமீலா ரசீதா என்று அரபு மொழிக்கு மண்டியிட்டனர். கிறித்தவத்தை நம்பியோர் டேனியல், விக்டர், ஜார்ச், அனவுன்சியா, டெய்சி என்று ஆங்கிலப் பெயர்களுக்கு அடிமையாகின்றனர். எம் மதம் பற்றினும் தமிழராக நின்று தமிழ் பெயர்களைச் சூட்டிக் கொள்வதால் வரும் குறையென்ன?

ஈண்டு உண்மை நிகழ்ச்சியொன்றைச் சுட்டிக் காட்டுவது பயன் தரும். மதுரையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பொறியியல் வல்லுநர் ஒருவர் ஈரான், ஈராக்கு முதலிய நாடுகளுக்குச் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்டு அங்கு தங்கியிருந்தபொழுது அந்நாட்டவர் இவரை நோக்கி உங்கள் பெயரென்ன? என்று வினாவினார்.

‘அப்துல்லா’ இவர் தந்த மறுமொழி.

‘ஏன் எங்கள் மொழியில் பெயர் வைத்துள்ளீர்? ‘அவர்கள்

வினா

‘நான் முசுலிம் இவருடைய விடை,

‘அது தெரியும்; எங்கள் மொழியில் நாங்கள் பெயர்வைத்துக் கொள்கிறோம்; எங்களுக்கு அதன் பொருள் தெரியும்; உங்களுக்குப் பொருள் விளங்குமாறு உங்கள் மொழியில் அல்லவா பெயர் வைத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும்? நீங்கள் தமிழ் நாட்டுக்காரர் ஆயிற்றே தமிழில்லல்லவா பெயர் வைத்திருத்தல் வேண்டும். என்று வினவ மறுமொழி தர வாயில்லாமல் இவர் பேசாதிருந்துவிட்டார்.

இம்மட்டோ? பிறநாட்டுத் தலைவர்கள், புரட்சியாளர், சிந்தனையாளர் ஆகியோர்பாற் கொண்ட பற்றாலும் அவர் தம் கொள்கையில் கொண்ட காதலாலும் இலிங்கன், இலெனின், ச்டாலின் காரல்மார்க்சு, சாக்ரடீசு என்றெல்லாம் பெயர் வைத்துக் கொள்கின்றனர். எவ்வெவ் வகையால் ஒதுக்க இயலுமோ அவ்வவ் வகையாலெல்லாம் தமிழை ஒதுக்கி வருகின்றனர். ஆனால் இன்று இளைஞரிடையே அவ்வுணர்வு அ.தாவது மொழியுணர்வு ஓரளவு அரும்பி வருவது ஆறுதல் தருகிறது.

இந்து மதத்தவர் முருகவேல், இளங்கோவன், பிறைநுதற்செல்வி, தென்றல் என்று பெயர் சூட்டி மகிழ்கின்றனர். இசுலாமியர் கதிரவன், மதியண்ணல், மலர், அன்பு, என்னும் பெயர்களால் தம்மை மேம்படுத்திக் கொள்கின்றனர். கிறித்துவர் வளன், அரசு, கோயிற் பிள்ளை, இளம்பிறை, மின்னல் என்னும் பெயர் கொண்டு மகிழ்வதுடன் வழிபாடுகளிலும் பிற நிகழ்ச்சிகளிலும் தமிழே பயன்படுத்துதல் வேண்டும் என முனைந்தும் வருகின்றனர். இவ்வனைத்தும் வரவேற்புக்கும் பாராட்டிற்கும் உரியனவே. எனினும் அளவு போதாது; பெருகுதல் வேண்டும். நூற்றுக்கு நூறு இல்லாவிடினும் எண்பது விழுக்காடாவது வளர்தல் வேண்டும். பெரியார், அறிஞர், சான்றோர், அரசியற்றலைவர் பட்டப்பாட்டுக்குப் பயன் அந்த அளவாவது வேண்டாவோ?

தாளிகைகளில்

நாளிதழ், கிழமையிதழ், மாத இதழ் என்று பல்வேறு இதழ்கள் தமிழில் வெளிவருகின்றன. அவற்றில் அறியாமல் நிகழும் பிழைகள், அறிந்து செய்யும் பிழைகள் அளவு கடந்தன. சந்திப் பிழைகள் செய்வதைக் குறிக்கோளாகக் கொண்ட நாளிதழ்களும் உண்டு. வேண்டுமென்றே அயன் மொழிச் சொற்களைப் பயன்படுத்தி மக்க

களுணர்ச்சியை அளிக்கும் இதழ்களும் உண்டு. தட்டிக்கேட்கவோ தடுத்துரைக்கவோ எவரும் இலர் என்ற தருக்கால், ஆங்கிலத் தொடர்களையே பயன்படுத்தித் தமிழ்க் கட்டுரைகள், கதைகள், எழுதும் எழுத்தாளரும் உண்டு. எழுத்தோவியங்களுக்கு தலைப்புபுங்கூட ஆங்கிலமாக வருவதும் உண்டு. பாவாணர் தமிழிலா எழுதச்சொல்கிறோம். எளிய இனிய தமிழில் எழுதினாற்போதும். புனல் என்று எழுத வேண்டா; தண்ணீர் என்று எழுதினால் எவனுக்கு விளங்காது? இதை விடுத்து 'ஜலமும், வாட்டரும்' எதற்கு? இத்துறையில் தமிழ்க்கொலை வெளிப்படையாக நடைபெற்று வருகிறது.

வழிபாட்டுக்கு தமிழ் வேண்டுமென்றால் முறை மன்றமே தடை விதிக்கிறது. இசையரங்கில் தமிழ் வேண்டுமென்றால் ஒரு கூட்டமே கொந்தளித் தெழுகிறது. போராட்டங்கள் பல நடத்தியும், வெளிநாட்டார் இகழ்ந்து பேசியும், அறிவோ மானமோ ஏன் தோன்றவில்லை? தமிழுணர்ச்சி மங்குவதற்கு காரணம்தான் என்ன?

தமிழகத்தில் மலையாள மொழிக்கு உரிமை பூண்டோர் வாழ்கின்றனர்; கன்னட மொழியை தாய்மொழியாகக் கொண்டோர் வாழ்கின்றனர். தெலுங்கு பேசுவோர் வாழ்கின்றனர். அரபு மொழிக்கு உரிமை கொண்டாடுவோர் ஈங்குளர். ஆங்கிலத்துக்கு வழிவழி வந்தோர் என்பாரும் பரவியுள்ளனர். வடமொழியே தம் தாய்மொழியெனக்கொண்டு, அதன் வளர்ச்சிக்கே வாழ்பவரும் நீண்ட நெடுங்காலமாக இங்குள்ளனர். இன்னும் பல்வேறு மொழியாளர்க்கும் உறைவிடமாக உள்ளது. எஞ்சியோரே தமிழை தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள். அவருட் பலர் கல்லாதார்; பலர் தமிழ் தமக்கு உரியதென எண்ணாதார்; கற்றறிந்த பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் சிலர். தமிழிற் பிறமொழி கலந்துதான் பேசுதல் வேண்டும், எழுதுதல் வேண்டு, என வரிந்து கட்டிக்கொண்டு நிற்கும் நண்ணாதார். ஆதலாற்றான் தமிழுணர்ச்சி தலைதூக்கவும் வளரவும் வழியில்லாமல் போகிறது.

இங்கே பிறந்து, இங்கே வளர்ந்து, இங்கே வாழ்ந்து இம் மண்ணிலேயே சாகப்போகிறவர்கள், தம் உள்ளத்திற் பிறமொழி ஆளுகைக்கு இடந்தருவது வருந்தத் தக்கதே. வந்து போவோரைப்பற்றிக் கவலையில்லை; வாழ்ந்து சாவோரைப்பற்றித்தான் கவலை கொள்ளவேண்டியுள்ளது. அனைவரும் இந் நாட்டுக்குரியர்; இம் மொழிக்குரியர் என்று உண்மை

மையில் நம்பி வாழ்தல்வேண்டும். சென்னையில் மறைமலையடிகளார் தலைமையில் தந்தை பெரியார் நடத்திய இந்தியெதிர்ப்பு மாநாட்டில் சிலம்புச்செல்வர் மா.பொ.சி உரையாற்றும் பொழுது 'தமிழ் காவிச்சட்டைக்கு மட்டும் சொந்தமன்று; கறுப்புச் சட்டைக்கு மட்டும் சொந்தமன்று; கதர்ச் சட்டைக்கு மட்டும் சொந்தமன்று; தமிழ் நாட்டில் உடற்சட்டையெடுத்த ஒவ்வொருவனுக்கும் தமிழ் சொந்தம்' என்று குறிப்பிட்ட மணிமொழியை நெஞ்சிற் பதிய வைத்துக்கொள்ளுதல் வேண்டும். இவ்வாறு ஒன்று பட்ட உணர்வு ஏற்படுமேல் தமிழ் வளர இயலும். இன்றேல் தமிழ் எப்படி வளரும்?

வேற்றுவரின் வடமொழி

வேற்றுவரின் வடமொழியை
வேறுப்பீர் கோயிலிலே
மேவி டாமே.

செற்கோவின் நம்போற்றித்
திருஅகவல் செந்தமிழில்
இருக்கும் போது

கற்கோயில் உட்புறத்தில்
கால்வைத்த தெவ்வாறு
சுகத்ர நாமம்?

தெற்கோதும் தேவாரம்,
திருவாய்நன் மொழியான
தேனி ருக்கச்

செங்காடும் இரைச்சலென
திருக்கோ யில்பால்?

முனைவர் பாவேந்தர்.

03. காலத்தின் அருமை

ஆர்.சி.எசு

வேலையற்றவர்களிடம் ஒரு வழக்கம் - அவர்கள் தங்கள் காலத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படாததால் மற்றவர்களின் காலத்தைப்பற்றியும் கவலைப்படுவதில்லை. இவர்களுக்கு சும்மா இருப்பதே நலம் என்றாலும், அந்த நேரத்தையும் யாருடனாவது வெட்டிப்பேச்சில் கழிக்க விரும்புவார்கள். உடம்பு வளைந்து வேலை செய்யக் கூடாது. ஆனால், பொழுது 'போர்' அடிக்காமல் கழிய வேண்டும். இவர்களுக்கு, அதனால், பேச்சுத் துணைக்கு அக்கம் பக்கத்தில் யாரையாவது தேடிப் போவார்கள்.

இவர்களைப் போலவே வேலை வெட்டி இல்லாத சோம்பேறிகளுடன் நட்டி வைத்துக் கொள்வார்கள். அவர்களைத் தேடிப்போய் ஊர்க்கதை பேசியே பொழுதைக் கழிப்பார்கள். இத்தோடு போயிற்றா?

வேலை வெட்டி உள்ள சுறுசுறுப்பான மனிதர்களும் இவர்களை மதித்தோ அல்லது முகதாட்சண்யம் கருதியோ ஒருநாள் இவர்களுடன் பேசிக்கொண்டிருந்து விட்டால், போதும் மறுநாள், அதற்கு மறுநாள் என்று இவர்கள், அவர்கள் இருப்பிடம் தேடிப் போய் விடுவார்கள். பேசிப் பொழுது போக்க!

சம்பந்தப்பட்டவர் இன்ன காரியம் ஒன்றுக்காக இன்னாரைப் பார்க்கப் போகிறேன் என்று சொன்னாலோ, இன்ன காரியத்தில் ஈடுபடலாம் என்று முயற்சி எடுக்கப் போகிறேன் எனச் சொன்னாலோ, இவர்கள் உடனே "அட, அது எல்லாம் சரிவராது. இப்படித்தான் இராமசாமி என்று ஒருவர் என் சினேகிதர் இந்தக்காரியத்தில் ஈடுபட்டார். கடைசியில் போட்ட முதலை இழந்து, இப்போது கடன் படுகிறார், என்றெல்லாம் கூறி அவர்களுக்கு அதைரியம் ஏற்படச் செய்வார்கள்.

காரணம் என்ன தெரியுமா?

தாங்கள் சோம்பேறியாக சும்மா இருக்கும்போது தனது சகா ஒருவர் முன்னேறி விடுவதை இவர்கள் மனம் பொறுப்பதில்லை. மேலும் தனக்கு ஒரு பேச்சுத் துணை குறைந்து போகிறதே என்பதும் இவர்கள் கவலை.

நானா, அவர் சொந்தக் காரியத்தில் சுறுசுறுப்பாகி வளர்ந்து விட்டால், பிறகு தன்னை மதிக்க மாட்டாரே என்ற பயம்.

தனது சக மனிதர்கள் யாரும் தனக்குச் சமமான நிலையிலோ, அல்லது தன்னைவிடச் சற்று தாழ்ந்த நிலையிலோ தான் இருக்க வேண்டும், இவர்களுக்கு! அப்போதுதான் இவர்களுக்கு அவர்களிடம் மரியாதை! இல்லாவிட்டால், இவர்கள் நிலை தாழ்ந்து விடுமே! அதனால் ஒரு பொறுமை குணத்தோடு தன்னைச் சார்ந்தவர்கள் எந்த ஒரு முயற்சியிலும் ஈடுபட்டு முன்னேறி விடாமல் பார்த்துக் கொள்வார்கள்.

அப்படி முன்னேறி விட்டால், “உன்னோடு நானும் வந்து சேர்ந்து கொள்கிறேன்” என்று கூறிவிட்டு, வலுக்கட்டாயமாக வந்து ஒட்டிக் கொள்வார்கள்.

ஒட்டிக்கொண்ட பிறகாவது உழைப்பார்களா? இல்லை. அங்கே வேலை செய்கிற மற்றவர்களுக்குள் கோள் முட்டி, பகை முட்டி, குட்டிக் கலாட்டா செய்து, ‘குசம்பு’ என்பார்களே அந்த வேலைகளைச் செய்து, அங்குள்ள சுமுக நிலையைக் கெடுப்பார்கள்.

விவகாரம் வெடித்த பிறகு, தங்களுக்கு ஒன்றுமே தெரியாது என்று நல்ல பிள்ளை போல நடிப்பார்கள்.

டால்ச்டாய் ஒரு கதை எழுதியிருப்பார்.

ஒரு பனை மரத்தில் ஒரு தூக்கணாங்குருவிக் கூடு கட்டியிருக்கும். மழை வந்துவிடும். ஒரு குரங்கு ஓடிவந்து, அந்தப் பனை மரத்தின் கீழே ஒதுங்கி நிற்கும், மழையில் நனையாமல் இருப்பதற்காக!, குருவி கூட்டிற்குள் இருந்து எட்டிப்பார்க்கும். ‘ஓ குரங்கே! என்னைப்போல் நீயும் ஒரு கூடு, உனக்காக அமைத்துக் கொண்டால் இப்படி மழை, பனி, வெயிலில் கசர்ப்பட வேண்டாமே! என்றது.

குரங்கு அதைக்கேட்டு கோபம் கொண்டது.

“அற்பப் பறவையே! எனக்கா புத்தி சொல்லுகிறாய்? எனக்கு கூடு கட்டத் தெரியாது. ஆனால் கட்டிய கூட்டை பிய்த்து எறியத் தெரியும்” என்று கூறிவிட்டு குரங்கு சரசரவென்று மரத்தில் ஏறியது. அதைக் கண்டு பயந்து போய் குருவி கூட்டை விட்டு வெளியே வந்து

விட்டது.

மரத்தின் உச்சிக்கு வந்த குரங்கு, ஆத்திரத்துடன் அந்தக் குருவிக் கூட்டைப் பிடித்து இழுத்துப் பிய்த்து எறிந்தது.

மேற்படி சோம்பேறிகளும் இப்படிப்பட்ட குரங்கு மனோபாவம் கொண்டவர்கள் தான். நடக்கிற மாட்டை நக்குற மாடு கெடுத்த கதையாக இவர்களோடு சந்தர்ப்ப வசத்தால் சகவாசம் கொள்கிறவர்களையும் இவர்கள் சிலந்தி வலைக்குள் சிக்கிய ஈ போல சிக்க வைத்து விடுவார்கள்.

ஆனால் இந்த சோம்பேறிகளிடம் ஒரு வித பேச்சு வசியம் இருக்கும். கேட்பவர்கள் மயங்கி, அடுத்தடுத்து இவர்களது சந்திப்பை விரும்ப ஆரம்பித்து விடுவார்கள். காரணம், சுறுசுறுப்பான மனிதர்கள் - தான் உண்டு தன் வேலை உண்டு என்று இருப்பவர்கள். அதனால் அவர்களுக்கு உலக நடப்புகள், பல்வேறு மனிதர்கள் பற்றியெல்லாம் அதிகம் தெரிந்திருக்க மாட்டார்கள்.

சோம்பேறிகளோ, வேறு பல சோம்பேறிகளோடு பேசிப் பொழுதைக் கழித்து, ஊர் விவகாரங்களை ஒன்று விடாமல் தங்கள் நாக்கு நுனியில் வைத்திருப்பார்கள்.

சுறுசுறுப்பாளிகள் இந்த சோம்பலாளிகள் மூலம் பல சுவையான சம்பவங்கள், மற்ற மனிதர்கள் பற்றிய சுவாரச்யமான விவரங்கள் போன்றவற்றைத் தெரிந்து கொள்ள நேரும் போது 'ஆகா!' என்று மகிழவும், நெகிழவும், சிரிக்கவும், சந்தோசிக்கவும் நேரும்.

அப்படியான சுவாரச்யங்களுக்கு மனித மனம் மயங்கி விடுவது இயற்கை. (கதை, சினிமா, நாடகம் போன்றவை எல்லாம் இந்த அடிப்படையில் மனம் மயக்குபவை தானே)

எனினும் இந்த சோம்பேறிகளின் சுவாரச்யப் பேச்சில் முழுமையாக மயங்கிவிட்டால் பிறகு மயங்கியவர்களையே இந்தச் சோம்பேறிகள் ஒட்டுண்ணி மாதிரி ஒட்டிக்கொண்டு, தங்கள் தேவைகளுக்கு எல்லாம் இவர்களிடம் எதிர்பார்க்கத் தொடங்கி விடுவார்கள்.

பின்னர் இவர்களை கழற்றி விடுவதற்குப் படாதபாடு பட வேண்டியிருக்கும்

இவர்களை விலக்கி விட்டால், இவர்களுக்குக் கோபம் வந்து விடும். சும்மா இருக்க மாட்டார்கள். தங்களுக்கு இது நாள் வரை உதவி செய்தவர்களைப் பற்றியே வேறு பல சோம்பேறிகளிடம் துர் பிரசாரம் செய்ய தொடங்கி விடுவார்கள்.

எனக்குத் தெரிந்த ஒரு பெரிய நாளிதழ் ஆசிரியர் இருக்கிறார். அவர் மேசை மேல் ஒரு சிறு அட்டையில் ஓர் அறிவிப்பு எழுதி வைக்கப்பட்டிருக்கும்.

எனக்கு நிறைய வேலை இருக்கிறது; உங்களுக்கு!

இது தான் அந்த வாசகம்.

இவரைச் சந்திக்க வரும் நபர் வந்து நாற்காலியில் அமர்ந்ததுமே இந்த வாசகத்தைப் படிப்பார். அப்புறம்? அவர் வந்த விடயத்தை ஒன்றிரண்டு வாக்கியங்களில் முடித்துக்கொண்டு புறப்பட்டு விடுவார்.

அநாவசியப் பேச்சுக்கும் அரட்டைக்கும் அங்கு இடமில்லை.

இன்னொரு பிரமுகரையும் நான் அறிவேன்.

தன் அலுவலகத்திற்குத் தன்னைத்தேடி அதிகம் பேர் வந்து விட்டால், இருக்கையிலிருந்து எழுந்து நின்று கொள்வார். பிறகு, உதவியாளர் மூலம் ஒவ்வொருவரையும் அறைக்குள் அழைப்பார். இவரே நின்று கொண்டிருக்கும் போது, வந்தவர் இவர் முன் அமருவாரா? அவரும் நின்று கொண்டே பேசுவார். நின்று கொண்டே பேசும் நிலையில் எவரும் வந்த விடயத்தை உடனே சொல்ல தொடங்கி விடுவது இயற்கை தானே!

பிரமுகர் அதைக் கேட்டுவிட்டு ஆகக் கூடியதா, முடியாததா என்பதை அப்போதே சொல்லிவிடுவார்.

வந்தவர் புறப்பட்டு விடுவார். அப்புறம் அங்கே உட்காருவதற்கு, வேலை?

ஒரு பிரபல தொழிலதிபரைச் சந்திக்க ஒருவர் சென்றார். அவரை அறைக்குள் அழைத்த தொழிலதிபர், “உங்களுக்காக ஒரு நிமிடம் ஒதுக்கியிருக்கிறேன்” என்றார். இதன் பொருள், ‘ஒரு நிமிடத்திற்குள் வந்த விடயத்தை பேசிவிட்டுப் புறப்படவும்; என்பதே. வந்தவரும் புரிந்து கொண்டு, மகளின் திருமண அழைப்பிதழைக் கொடுக்க வந்ததாகக் கூறி கொடுத்து விட்டு, வணக்கம் சொல்லி, விடை பெற்றுச் சென்றார்.

04. தமிழின் ஆட்சி

முனைவர் மலையமான்

மொழி, இயற்கை படைத்த ஓர் அற்புதம். அது குமுகாய நலத்தின் தனி வரம். இன்று எண்ணற்ற மொழிகள் உள்ளன. அவற்றுள் செவ்வியல் மொழி (Classical Language) என்ற சிறப்புக்கு உரியவை கிரேக்கம், இலத்தீன், சமசுகிருதம், பெர்சிய மொழி என்பவை. இவை, தொன்மை, தாய்மை, வளமை, பொதுமை, நிலைபேறு முதலியவற்றைப் பெற்றுள்ளன. இவை தமிழுக்கு இருப்பதாலும் செவ்வியல் மொழி என்ற தகுதியை அது பெற்றிருந்தாலும் அதற்குரிய உயர்வு நிலை இன்னும் கிடைக்கவில்லை.

தமிழ், தமிழரின் தாய்மொழி. அது தாய்ப்பாலோடு மனிதரின் உள்ளத்தில் ஊன்றி விடுகிறது. தாய்மொழி உணர்வு கலந்த மொழி. (அதனால் தான் அடிபட்டவுடன் 'அம்மா' என்று சொல்லி அழுகிறோம்) தாய்மொழி, தனி ஒருவனைக் குமுகாயத்துடன் பிணைக்கும் மாயக் கயிறு. தாய்மொழி மூலம் ஒருவன் எளிதாகக் கல்வி கற்க முடியும். அவனால் சரியாக- விரைவாக தாய்மொழியில் - சிந்திக்கவும் முடியும். தாய்மொழி பாசம் வெளிப்படுத்துவது மட்டுமன்றி வாழ்வில் நம்பிக்கையூட்டும் அருமையான சாதனமுமாகும். அடிபட்டதால் உயிர் நீங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஒருவனையும் உயிர்ப்பிக்கும் ஆற்றல் உடையது தாய் மொழியென்று கவிஞர் கம்சுதோவ் கூறுகிறார்.

ஓரினத்தின் தாய்மொழி, ஆறு துறைகளில் பயன்பட வேண்டும். அவை 1.ஆட்சித்துறை 2.நீதித்துறை 3.கல்வித்துறை 4.இறையியல் துறை 5.பொருளியல் துறை 6.குமுகாயத் துறை என்பன. தாய்மொழி இந்த ஆறு துறைகளிலும் முழுமையாக - செம்மையாகப் - பயன்படவில்லை என்றால் அந்த மொழி, தன் இறுதிக் கட்டத்தை நோக்கி மெல்ல நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. என்பதை நுண்மாண் நுழைபுலத்தினர், திண்ணமாக உணர்ந்து கொள்வார்கள்.

1) ஆட்சித் துறை

அரசு நிறுவனங்களிலும், அரசுச் சார்பு நிறுவனங்களிலும் அம் மொழியின் எல்லைக்குட்பட்ட தனியார் நிறுவனங்களிலும், மாநில

மொழி, கோப்புகளில் இடம் பெறல் வேண்டும். இந்நிலை தமிழுக்கு முழுமையாக அமையவில்லை. இருநூற்றுக்கும் மேற்பட்ட அரசாணைகள் வந்த பிறகும், தமிழ், முறைப்படி ஆட்சி மொழி அரியணையில் வீற்றிருக்கவில்லை.

அரசுச் சார்பு நிறுவனங்களாகிய 'டான்சி' போன்ற தொழிலகங்கள், போக்குவரத்துக் கழகங்கள், பல்கலைக் கழகங்கள் ஆகியவற்றில் தமிழுக்குரிய ஆட்சியுயர்வு முற்றிலும் கிடைக்கவில்லை. வருவாயும் வளமும் பெற்ற போதிலும் தாய் மொழியைத் தேவைப்படும் இடங்களில் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று அனைவரும் நினைக்க வேண்டும்.

தமிழ் ஆட்சி மொழி, தலைமைச் செயலகத்திலிருந்து முன்பே தொடங்கப் பெறவில்லை. அப்படி, நடந்திருக்குமாயின் அரசு அலுவலகங்களில் தமிழ் ஆட்சி மொழியின் வெற்றிக் கொடி பட்டொளி வீசிப் பல ஆண்டுக்கு முன்பே பறந்திருக்கும்; பலன்களும் நிறைந்திருக்கும். இன்று தலைமைச் செயலகத்தில் தமிழ் ஆட்சி மொழிக்குத் தேவையான, தட்டச்சுகள் பெருமளவில் இடம் பெற்று வருகின்றன. ஆட்சித்துறை உயர் அலுவலர்களும் ஆளும் நிலை அரசியலாளரும், தாய் மொழியான தமிழை எதிலும், எங்கும் என்றும் பயன்படுத்தத் தொடங்கினால், தமிழ், ஆட்சி மொழியாகச் செம்மாந்து செழிக்கும்.

அரசு அலுவலகங்களில் தமிழே ஆட்சி மொழியாகி விட்டால் அரசுச் சார்பு நிறுவனங்களில் அது படிப்படியாகத், தானே ஆட்சி மொழியாகி விடும். அரசும் மக்களும் எடுத்துரைத்தால் அகத்தொடர்பு அளவுக்காவது, தனியார் துறைகள், தமிழைக் கோப்புகளில் ஏந்திக் கொள்ளும்.

சட்டம் இயற்றும் சட்டமன்றத் துறையும் ஆட்சித் துறையில் அடங்கும். அங்குத் தாய்மொழி ஆர்வம் செங்கோல் ஓச்சினால், அதன் ஆட்சிக்குள் அனைத்தும் சங்கமம் ஆகிவிடும்.

2) நீதித் துறை

“தமிழகத்தில் வழக்குத் தொடுப்பவனும் தமிழன். அதைப்பற்றி எடுத்துரைப்பவனும் தமிழன். அதை எதிர்ப்பவனும் தமிழன். அவர்களின் வாதங்களைக் கேட்டு நீதி வழங்குபவனும் தமிழன். இந்த நிலையில் இங்கு ஆங்கிலம் எதற்குத் தேவை? ” என்ற கேள்வியைக் கேட்டார் மயிலாடுதுறை நீதிபதி வேதநாயகம்

பிள்ளை. அவர் கேட்ட வினாவுக்கு இன்னமும் நடைமுறையில் சரியான விடை கிடைக்கவில்லை. மாநில அரசுக்கு உட்பட்ட நீதிமன்றங்களில் தமிழ் ஆட்சி மொழியாக இருந்தால், அதனால் யாருக்கும் இழப்பில்லை. ஆனால், அங்கு முழுமையாக தமிழ் செங்கோல் செலுத்தும் நிலைமை இல்லை. மாநில உயர்நீதி மன்றத்தின் தலைவராக அயல் மாநிலத்து நீதியரசரை நியமிக்கும் புதுப்படிக்கம், சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வந்தது. இது உயர்நீதிமன்றத்தில் தாய்மொழி, ஆட்சி மொழி ஆவதைத் தடுத்து விடும். ஆனால் மாநிலச் சட்ட சபை, உயர்நீதி மன்றத்தில் தம் தாய்மொழியில் வழக்காடலாம் என்று தீர்மானம் இயற்றி, நாட்டை ஆளும் தலைவரின் ஒப்புதல் பெற்றுவிட்டால் உயர் நீதி மன்றத்தில் தமிழுக்கு இடம் தரப்படுமாம். இன்று இந்நிலை இங்கில்லை. ஒரு வேளை, இந்நிலை நாளை வரக்கூடும் - வருதலும் வேண்டும்.

3) கல்வித் துறை

தமிழன் ஆங்கிலேயனிடமிருந்து விடுதலை பெற்றான். ஆனால் ஆங்கிலத்திடமிருந்து விடுதலை பெறவில்லை. மாறாக 1947க்குப் பிறகு தமிழர்கள் ஆங்கிலத்தின் கொத்தடிமைகளாகி விட்டார்கள் என்று வடநாட்டு ஏடு ஒன்று கேலி செய்யுமளவுக்குத் தமிழர்கள் மிகவும் இழிந்து விட்டார்கள். மழலையர் கல்வி முதல் பல்கலைக்கழக பட்டப்படிப்பு வரை ஆங்கிலத்திற்கே அரியணை தரப்பட்டுள்ளது. தாய் மொழித் தமிழ் கல்வித்துறையின் வாயிலுக்கு வெளியே இன்னும் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

மிகுந்த ஏழையும் - தன்னை வாட்டி வருத்திக்கொண்டு - கடன் வாங்கியாவது - தன் மகனை ஆங்கிலப் பள்ளியில் சேர்த்துப் படிக்க வைக்க முயல்கிறான். இந்த ஆங்கில மாயைக்கு இரண்டு காரணங்களைச் சொல்லலாம். ஆங்கிலம் படித்தால்தான் - தன்மகன் அறிவாளி ஆகமுடியும் என்ற எண்ணம் ஒன்று. ஆங்கிலத்தில் படித்தால் இந்தியாவின் எந்தப்பகுதியிலோ, அயல் நாட்டிலோ மகனுக்கு பெரிய வேலை கிடைக்கும்; அவன் கை நிறைய சம்பாதிப்பான் என்ற நம்பிக்கை மற்றொன்று. இந்த இரண்டுமே தவறு என்பதைப் பெற்றோர் புரிந்து கொள்ள முடியாதபடி, சிலர் திட்டமிட்டு வேலை செய்கின்றனர். தங்கள் வருவாய்க்காக ஓர் இனத்தையே அழித்து வருகின்றனர்.

பொது நிலைப்படிப்பு மட்டுமன்றி, பொறியியல், மருத்துவம் போன்ற அறிவுத்துறைக் கல்வியிலும் தமிழுக்கு இடம். இல்லை.

உருசியா, இசுரேல், யப்பான், பிரான்சு போன்ற பல நாடுகளில் தம் தாய் மொழி மூலமே, எல்லாத் துறைக் கல்வியும் கற்பிக்கப்படுகின்றது. ஆகவே தான் அவர்கள், அறிவாற்றல் உடையவர்களாக விளங்குகின்றனர். நோபல் பரிசு பெறுமளவுக்குச் சிறப்பு எய்துகின்றனர். ஆனால் தமிழர்களில் மிகப் பலர், இதை உணர்ந்து கொள்ளாத கருத்துக் குருடர்களாகவே கிடக்கின்றனர்.

1) இறையியல் துறை

உலகிலேயே தமிழ், பக்தி இலக்கியத்துறையில் தலைமை இடம் பெற்றுள்ளது என்று அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். தமிழகத்து நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் தாய் மொழியிலேயே இறைவனைப் போற்றினர். ஊன் கலந்து, உயிர் கலந்து, உவட்டாமல் இனிக்குத் தேன் கலந்த பாடல்களைத் தலம்தோறும் சென்று பாடினர். நாளும் இன்னிசையால் பாடும் தமிழ் ஞான சம்பந்தன் என்று அடை மொழியும் தரப்பட்டு அவர்கள் போற்றப்பட்டனர். ஆனால் அப்படிப்பட்ட தெய்வத் தமிழ், இன்று கோவில்களில் நுழைய முடியாதபடி, வெளியே கிடக்கிறது. 'இங்கு தமிழிலும் அர்ச்சனை செய்யப்படும்' என்ற அறிவிப்புப் பலகை, பக்தர்களின் பரிதாபப் பார்வையில் பட்டு வேதனையோடு தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

2) பொருளியல் துறை

இலக்கியத் துறையில் மட்டும் ஒரு மொழி வளர்ச்சி பெறுமானால், அது உடம்பின் ஒரு பாகத்தில் ஏற்படும் வீக்கம் போன்ற நிலைமையாக இருக்கும். அம்மொழி பயன்பாட்டுத்துறைகளில் வளர்ச்சி பெற்றால் தான் நலமான உடல் பெருக்கம் போல அமையும். பொருளாதாரம், வாணிகம், வைப்பகத் (வங்கி) துறை, தொழிலியல் துறை முதலிய பல பொருளியல் துறைகளிலும், அறிவியல் துறைகளிலும் ஒரு மொழி நாள்தோறும் பயன்படும் நிலையைப் பெறுதல் வேண்டும். ஆனால் இன்று இந்தத் துறைகளில் தமிழுக்கு உரிய இடம் இல்லை. ஒரு மிதிவண்டியின் பாகங்களைக் குறிப்பதற்கும் சரியான தமிழ்ச் சொற்கள் உருவாக்கப்படவில்லை. முன்பு, இந்நாட்டில் இறக்குமதியான உயிருள்ள, உயிரில்லாத பொருள்க

ளைக் கூற, தமிழ்ச் சொற்களை மக்களே உருவாக்கினர்.

(எ-டு) குதித்து ஓடிய விலங்கு - குதிரை; ஓட்டிய வயிற்றைக்கொண்ட விலங்கு - ஓட்டகம்; உருண்டிருந்த கிழங்கு - உருளைக்கிழங்கு; மிளகு போன்று காரமான காய்- மிளகாய், புகைக்கப் பயன்பட்ட இலை - புகை இலை) ஆனால் இப்படிப்பட்ட கலைச்

சொல்லாக்க முயற்சி தமிழர்களிடம் குறைந்து விட்டது. இப்படிப் பொருளியல் துறையிலும் (அறிவியல் துறையிலும் கூட) தமிழ் ஆட்சி செய்யாமல் இருந்தால் மொழி வளம் சுருங்கி, வாடி மெலிந்து விடும். நாட்டளவு மொழி, வீட்டளவு மொழியாக நலிந்து விடும். பின்னர் வாழ்க்கைக்குப் பயன்படாத மொழி, வீண் சுமையாக எண்ணப்படவும் கூடும். பின்பு அது தூக்கி எறியவும் படலாம். (மொரீசியசில் இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்ட காரணத்தால்தான் அங்கு வாழ் தமிழர்கள் பொருளாதார வாழ்வளிக்கும் கிரியோல் மொழியை ஏற்றுக்கொண்டனர். தமிழை மறந்து விட்டனர். இதை தமிழ் நாட்டவர்கள் எண்ணிப்பார்த்தல் வேண்டும்.)

3) குமுகாயத் துறை

சீனர், தம் குழந்தைகளுக்குத் தம் தாய் மொழியில் பெயரிடுகின்றனர். ஆபிரிக்கர் தம் மொழியிலேயே பிள்ளைகளுக்குப் பெயர் சூட்டுவர். ஆனால் தமிழன் தான், தன் மக்களுக்குத் தமிழ்ப் பெயர் வைக்காமல் இருக்கிறான். தமிழன் தன் வழியினருக்குத் தமிழ்ப் பெயரைச் சூட்டாவிட்டால், வேறு யார் தமிழ்ப் பெயரை வைத்துக் கொள்வார்கள்? முன்பு வீடுகளுக்கு “வில்லா” “காட்டேஜ்” என்பன போன்ற ஆங்கிலப் பெயர்கள் இருந்தன. இன்று “விலாஸ்” “பவனம்” போன்ற பிறமொழிப் பெயர்கள் இடப்படுகின்றன. அத்தி பூத்தாற்போல், தமிழ்ப் பெயர்களைக் கண்டு இன்பம் பெறும் நிலை இருக்கிறது.

நெருங்கிய உறவினரை - உறவினர் போன்றவர்களைத் தமிழில் அழைத்த முறை மாறி, ஆணாக இருந்தால் “அங்கிள்” என்றும் பெண்ணாக இருந்தால் “ஆன்டி” என்றும் கூறும் பழக்கம் இன்று குமுகாயத்தில் கொடிகட்டிப் பறக்கிறது. அடுக்களையில் அம்மா, அப்பா மறைந்து ‘மம்மி’ ‘டாடி’ ஆட்சி புரிகிறது. திருமண அழைப்பிதழை இங்கிலாந்து நாட்டிற்கு அனுப்பாத நிலையிலும் ஆங்கிலேயர்கள் கப்பல் ஏறி இங்குத் திருமணத்திற்கு வரமுடி

யாத நிலையிலும் ஆங்கிலத்தில் தான் மிகுதியாகத் தமிழின் அழைப்பிதழ் அச்சடிக்கப் படுகிறது. உறவினர்களுக்கு ஆங்கிலத்திலேயே கடிதம் எழுதும் தமிழர்களும், தமிழ்த் திருநாட்டில்தான் வாழ்கிறார்கள்.

வீட்டில் நடக்கும் திருமணத்திலும், நீத்தார்நினைவு நாளிலும் தமிழ் அவமதிக்கப்படுகிறது. தமிழ்த் திருமணங்களில் பெண்களும், சிறுமிகளும் மார்வாரியரைப்போல உடை உடுத்தி வருவது போற்றப்படுகிறது. வேட்டி கட்டியவன், பட்டிக்காட்டான்; ஆங்கில நாட்டு உடை உடுத்துபவனே நாகரிகமுடையவன் என்று பரவலாக நினைக்கப்படும் அவல நிலை இங்கிருக்கிறது. இது வருத்தத்திற்குரிய செய்தி மட்டுமன்று. அவமானத்திற்கும் உரிய செய்தியாகும்.

நிறைவுரை

ஒரு தாய் மொழி, கல்வி மொழியாக இல்லையென்றால், புதுப்புதுப் பொருளுக்குக் கலைச் சொல்லாக்கம் தொடர்ந்து நடைபெறவில்லை என்றால், வீட்டுக்கு வெளியே அம்மொழி பயன்பாட்டு மொழியாக இல்லையென்றால், குடும்பத்திலும் அந்த மொழி போற்றப்படவில்லை என்றால், அம்மொழி மெல்ல மெல்ல அழிவு நிலையை அடைந்து விடும். இருபத்தோராம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் இந்தியாவில் இந்தியும், வங்காளி மொழியும் மட்டுமே வாழும் என்ற ஜக்கிய நாட்டுக்கல்வி, அறிவியல் பண்பாட்டு மன்றம் முன்னறிவிப்பு செய்துள்ளது. இதை தமிழர் அனைவரும் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும் மறைந்த மொழிகளின் பட்டியலில் தமிழ் சேர்ந்து விடாமல் இருப்பதற்கு உண்மையாகப் பாடுபட வேண்டும். ஒவ்வொருவரும் பாடுபட வேண்டும்.

“ஒழுக்கச் சிந்தனையில்லாத இளைஞன் வாழ்க்கையில் உண்மை எது, போலி எது என்று கண்டுகொள்ளாமல் எல்லாக் காரியங்களிலும் ஏமாற்றம் அடைவான்”

-பாலச்டாய்-

5. உங்களது உயரம், உள்ளத்தின் உயரம்.

சொல்வேந்தர் சுகி சிவம்

திருவள்ளுவர் ஒரு பள்ளிக்கூட இலக்கிய மன்ற விழாவுக்குப் பேசப் போனார்... ஒரு கற்பனைதான்! மாணவர்களை ஒரு கேள்வி கேட்டார்.

“தாமரைப் பூவின் உயரம் என்ன?”

ஒருவன் மற்றவனைப் பார்த்தான். அவன் அடுத்தவனைப் பார்த்தான். இது மாணவர்கள் டெக்னிக். அடுத்தவனைப் பார்த்து விட்டால் கேள்வியைத் தூக்கி அவன் தலைமேல் போட்டதாக அர்த்தம்!

ஒரு மாணவன் உத்தேசமாகச் சொன்னான்: “தாமரையின் உயரம் இரண்டரை அடி.”

திருவள்ளுவர் கேட்டார்: “ஏன் நாலடி இருக்காதோ?”

பளிச்சென்று பையன் சொன்னான்: “வைச்சுக்குங்க... எனக்கென்ன? அது என்ன எங்க வீட்டுத் தாமரையா? உங்க வீட்டுத் தாமரையா?”

மாணவர்களுடன் சேர்ந்து வள்ளுவரும் சிரித்தார். ஆனால், “ஒருவருக்கும் உண்மை தெரியவில்லையா?” என்று வருத்தத்தோடு வினவினர்.

ஒரு புத்திசாலிப் பையன் எழுந்து சொன்னான்: “ஐயா, உங்கள் கேள்வி தவறு. தாமரைக்கு ஏது உயரம்? தண்ணீரின் உயரம், தாமரையின் உயரம். தண்ணீர் மேலே போகப் போகத் தாமரை மேலே போகும். தண்ணீருக்கு மேலே இருப்பதுதான் தாமரையின் இலட்சியம்.”

திருவள்ளுவர் மகிழ்ந்து போனார்: “சபாஸ்... வாழ்க்கையில் உன்னுடைய உயரம் என்ன?”

மாணவன் சொன்னான்: “என்னுடைய உயரம் என் எண்ணத்தின் உயரம்.”

“வெள்ளத் தணைய மலர் நீட்டம்: மாந்தர்தம்

உள்ளத் தணையது உயர்வு” என்று உற்சாகமாகக் குறள் உரைத்தார் திருவள்ளுவர்.

என்னை செயற்கையாக யாரும் உயர்த்தி விட முடியாது. என் உயரம் என் எண்ணத்தைப் பொறுத்தது. இது சத்தியம். பெரிய இடங்களில் தகுதி அற்றவர்களை உட்கார வைத்தாலும் நல்ல எண்ணங்கள் இல்லை என்பதால், அங்கே அவர்களால் நடிக்க முடியாது. பெரிய தலைவர்களாகச் சிலரைப் போஸ்டர்களாலும் கட்

அவுட்டுகளாலும் தூக்கி நிறுத்தினாலும் வலுவான எண்ணங்கள் இல்லாதவர்கள், தலைமை நிலைகளை இழப்பது உறுதி.

அந்த எண்ணங்களின் பிறப்பிடம், இருப்பிடம், ஏன் இறப்பிடம் எல்லாமே மனம்தான். அதைப் பொறுத்ததே உயர்வு. உள்ளத்தனையது உயர்வு.

உலகில் உருவான எண்ணங்களிலேயே உயர்வான எண்ணம், கடவுள் என்ற எண்ணம். அதன் தூய்மை, ஆற்றல், பெருமை எல்லாமே எல்லையற்றவை. காலத்துக்கும் பரிமாணங்களுக்கும் சொற்களுக்கும் அப்பாற்பட்ட, எல்லையற்ற ஒன்றை, நமது உள்ளத்தில் அடக்கி வைக்கலாம் என்ற சிந்தனையே எவ்வளவு உயர்வானது! உள்ளம் தான் கடவுள் குடியிருக்கும் இடம் என்ற கருத்தில், 'மனத்தகத்தான் தலைமேலான்', 'நினைப்பவர் நெஞ்சமே கோயிலாகக் கொண்டான்.' 'உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊன் உடம்பு ஆலயம்' என்றெல்லாம் ஞானிகள் மொழிந்தனர்.

இதயத்தில் எதைத்தான் வைப்பது என்பதில் இளைஞர்கள் தெளிவுடன் இருக்க வேண்டும். ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் கொடுத்து, அப்பா இரும்பு பீரோ வாங்கி வந்து வீட்டில் வைத்தார். ஏதோ காரியமாகச் சென்றவர், மாலை வீடு திரும்பி பீரோவைத் திறந்தார். பழைய செருப்பு, தேய்ந்த விளக்குமாரும், வண்ண ஜாலம் காட்டும் எண்ணெய்ப் பிசுக்கடைந்த சட்டிப் பிடித் துணி, உடைந்த அலுமினியக் கிண்ணம் என்று உள்ளே வைத்திருந்தால் அந்தப் பெற்றவன் வயிறு எப்படி எரியும்?

விலை மதிப்பில்லாத இந்த இதயத்தைக் கடவுள் கொடுத்தார் அதில் ஒழுக்கம் கெட்ட ஒரு சிலரை உள்ளே வைத்திருப்பது தகுமா? களவு பொய், காமம் இவற்றைக் கடைப்பிடித்து வாழும் சில தலைவர்களை இதயத்தில் வைத்துப் பூசிக்கிறேன் என்றால், இரும்பு பீரோவைத் திறந்த, பெற்றவன் வயிறு எரிந்தது போல், படைத்தவன் மனது பற்றி எரியாதா?

அரசியல் அழகல்களையும், சினிமாச் சொத்தைகளையும் இதயத்தில் இருந்து அப்புறப்படுத்துங்கள். 'இறைமை, இறைவன்' என்ற தூய எண்ணத்தை இதயம் முழுவதும் நிரப்புகள். உள்ளத்தின் உயரமே உங்கள் உயரம்..... மறவாதீர்கள்.

உள்ளத்தை வைத்தே உங்களை உலகம் மதிப்பிடுகிறது. நாள்தோறும் சிவபெருமான் மீது, ஒரு கல்லை விடாமல் எறிந்தார் சாக்கியர். அவர் நாயனார் என்று மதிக்கப்பட்டார். சிவ பெருமான்

மீது ஐந்து மலர்களை வீசிநான் மன்மதன். அவன் எரிக்கப்பட்டான் ஏன்? காரணம், இரண்டிற்கும் பின்னால் இருந்த மனம்.

சிவ பெருமானை வணங்க நினைத்துக் கல்லை எறிந்தார் சாக்கியர். அந்தச் சிவனைக் காம வயப்படுத்த மலர்களை வீசிநான் மன்மதன். செயல்களின் பின்னால் உள்ள மனம்தான் அளக்கப்படுகிறது.

ஓர் ஆற்றங்கரை வழியாக இரண்டு பிஞ்சுத் துறவிகள் நடந்து போனார்கள். அப்போது “வயது பதினாறு இருக்கும்” என்ற பாரதியின் வாக்குப் போலச் சதையால் எழுதப்பட்ட கவிதை ஒன்று, தண்ணீரில் தவறி விழுந்து விட்டது. “உதவி! உதவி!” என்று அலறியபடி தண்ணீரில் மூழ்கினாள் அவள்.

முதல் துறவி யோசித்தார்: ‘ஓடிப் போய்க் காப்பாற்றலாம். ஆனால் அவளைத் தொட வேண்டி வருமே.....? காவி கொடுக்கும் போதே திருமடத்தின் தலைவர், ‘பெண்களைக் கனவிலும் நினைக்காதே..... எப்போதும், எந்த நிலையிலும் தொடாதே’ என்று எச்சரித்தாரே!’ என்று சிந்தித்துத் தயங்கினார்.

அடுத்தவர் இதையெல்லாம் நினைக்கவே இல்லை. ஆற்றில் பாய்ந்து, இளம் பெண்ணைக் கரைக்குக் கொண்டு வந்து, முதல் உதவி அளித்துக் கண் திறக்க வைத்தார். கண் விழித்தவன், “நன்றி” என்றான். “நல்லது தாயே, வருகிறேன்” என்று புறப்பட்டார்.

இதையெல்லாம் பார்த்த முதல் துறவி, திடுக்கிட்டார். “இளம் பெண்ணை எப்படித் தொடலாம்? தொட்டபோது ஒரு மாதிரியாக இருந்திருக்குமே? ஐயய்யோ! தப்பு! தப்பு!” என்றார்.

இரண்டாமவர் பேசவில்லை. ‘ராம் ராம்’ என்றபடி நடந்து கொண்டே இருந்தார். முதல் துறவி விடுவதாக இல்லை. ஆச்சிரமத்தை நோக்கி நடந்த முன்று மைல் தூரமும் இதைப் பற்றியே புலம்பினார்.

ஆசிரமம் வந்த பிறகும் புலம்பல் நிற்கவில்லை. குரு தேவரிடம், “பெண்ணைத் தொட்டான்: தோளில் தூக்கினான்: தலைக்கு மேலே சுழற்றினான்” என்றெல்லாம் புகார் செய்தார்.

‘ஆச்சிரமத்தை விட்டு வெளியே போ’ என்று முதல் துறவிக்கு உத்தரவு வந்தது. “ஐயய்யோ, அவனல்லவா அவளைத் தொட்டுத் தூக்கினான்? நான் என்ன தவறு செய்தேன்?” என்று கதறினார் அவர்.

குரு சொன்னார்: “அவன் அந்தப் பெண்ணைத் தொட்டுத் தூக்கியது உண்மை. ஆனால் ஆற்றங்கரையிலேயே இறங்கி விட்டு விட்டான். நீதான் அவளை ஒரு மணி நேரம் - மூன்று மைல் தூரம் - சுமந்து ஆசிரமத்துக்குள் கொண்டு வந்திருக்கிறாய். அவன் உடம்பால் சுமந்தான். நீதான் உள்ளத்தால் நீண்ட நேரம் சுமந்த பாவி.”

உள்ளத்தின் உயரம்தான் உங்கள் உயரம் என்று வள்ளுவர் சொன்னது சரிதானே!

சிந்தனை துளிகள்

மானுட வாழ்க்கை-
மிகவும் நுட்பமானதாக இருக்கிறது.
மர்ம முடிச்சுகள் நிறைந்ததாக இருக்கிறது..

நம்முடைய அனுபவங்களை
அகழ்ந்து பார்த்தாலும்
அதன் நுட்பங்கள் பிடிபடுவதில்லை;
நம்முடைய
வாழ்க்கைப் பதிவுகளை வடித்துப் பார்த்தாலும்
அதன் புதிரான பக்கங்களைப்
புரட்டிப் பார்க்க முடிவதில்லை.

ஆனால் ஒன்று...
வாழ்வின் இத்தனை பரிமாணங்களையும்
மிக மிகச் சரியாக
உள்வாங்கிக் கொண்ட
எத்தனையோ மாமேதைகள்
இதற்கு முன் வாழ்ந்துதான் இருக்கிறார்கள்.

தவத்திரு குன்றகுடி அடிகளார்

“பிறரைப் பாராட்டுங்கள், பாராட்டுக் கிடைக்கும்;
பிறரை மதியுங்கள், மதிப்புக் கிடைக்கும்”

-சுவாமி விவேகானந்தர்-

6. காலத்தால் முந்திய மொழி செந்தமிழே....!

பேராசிரியர் இரா.மதிவாணன். இயக்குனர்.

சிந்துவெளி எழுத்தாய்வு நடுவம்.

பன்னிரெண்டாம் வகுப்பு ஆங்கிலப் புத்தகத்தில் தமிழின் காலம் கி.மு 300 எனவும், குறித்திருப்பது பொய்யை மெய்யென ஏய்ப்போரின் பித்தலாட்டத் திருவிளையாடலாகும். வடமொழி என்றும் வேத மொழி என்றும் அழைக்கப்படும் சமஸ்கிருதம் விழுதுகள் இல்லாத ஆலமரம். வேர் அழுகி வீழ்ந்த பின் இலைகளையும், கிளைகளையும் ஓசை வடிவில் ஒலிப் படமாக வைத்துக்கொண்டு அதுவே உண்மையான, தொன்மையான உலக மொழி என ஆரவாரம் செய்வது இறந்தவர்களை எண்ணி ஒப்பாரி வைப்பதற்குச் சமமாகும். கலப்படமில்லாத தூய தமிழ் மொழிக்கு என்றும் ஈடாகாது. ஆரியர் இந்தியாவுக்கு வந்தபோது அவர்களிடம் எழுத்தும் இல்லை, எழுத்து வடிவான இலக்கியமும் இல்லை.

தக்க சான்றுகளோடு உண்மை வரலாற்றை நிறுவமுடியாதபோது, அவர்கள் அரசியல், சமயச் சார்பு ஏணிகளில் ஏறி நின்று நாங்கள் விண்ணைத்தொடும் புகழ்பெற்ற உயந்தவர்கள் என்று கொக்கரிக்கிறார்கள். உலக மொழி அறிஞர்களின் முன்னால் வாதிடத் தயங்குகிறார்கள். நான்கு வருணப் பிரிவால் இந்திய மண்ணில் சாதிகளை வளர்த்து ஒற்றுமையைக் குலைத்தவர்கள். வெள்ளையர்களால் தான் ஆரிய திராவிடப் பிரிவு உண்டாயிற்று என்கிறார்கள். தமிழே வேத மொழிக்கு முந்தையது என்பதை மலையாளத்தில் சட்டம்பி அடிகள் 1901-ம் ஆண்டில் ஆதிபாலீ என்னும் நூலில் நிலைநிறுத்தி இருக்கிறார். பாணின் நூற்பாக்களைத் தொல்காப்பிய நூற்பாக்களைத் தொல்காப்பிய நூற்பாக்களோடு மேற்கோள்காட்டி தமிழே முந்தையது என்றார்.

தமிழ் கலப்படமில்லாத தூய தனி மொழி. உலக முதல் தாய்மொழியின் 80 சதவீத சொற்கள் இன்றைய தமிழில் உள்ளன என்றும், சங்க காலத்திற்கு முந்தைய தமிழில் 100 சாவீத சொற்கள் முதல் தமிழ்மொழி சொற்கள் என்றும் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. சடஸ்கிருதம் ஒரு கலப்பட மொழி. வடஐரோப்பா பால்டிக் கடல்பகுதியில் லித்வேனிய மொழியின் கிளைமொழியே வேத மொழி. அது வால்கா நதிக்கரை மொழிகளிலும், கருங்கடல், காஸ்பியன் கடல் இடையில் மேலும் கலப்பட மொழியாயிற்று.

ஜார்ஜியா மலைப்பகுதி கந்தகமண் காரணமாக திடீரென நெருப்புக் கொழுந்துக்கள் எரியும், இதைத் தமிழில் கொள்ளிவால் பிசாசு என்பார்கள். அதைக் கண்டு அஞ்சிய வேதமொழியாளர்கள்

விலங்குகளை அந்நெருப்பில் போட்டு வழிபட்டனர். அதுவே யாகங்களாக மாறின.

அங்கிருந்து போலன் கணவாய் வழியாக ஆப்கானிஸ்தானுக்கு வந்தபோது எலாமியரின் கிளைப் பிரிவினர் ஆகிள பிராகுவி மக்களோடு வாழ்ந்தனர். பிராகுவி மக்கள் குழந்தைகளுக்கு முடி எடுக்கும் சடங்கு நடத்துவர். அதை ஒத்தி வைக்க நேர்ந்தால் குழந்தைகளின் தலையில் உச்சிக்குடுமி வைத்து மொட்டையடித்து அதன் பின்னர் குறிப்பிட்ட நாளில் முழுதும் மொட்டையடிக்கும் சடங்கு நடத்துவர். இதனைப் பார்த்த வேற மொழியாளர்கள் தம் குழந்தைகளுக்கும் உச்சிக்குடுமி வைத்தார்கள். சிந்துவெளி தமிழர்களிடையில் பாணர்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் இனிய தமிழ்ப் பண்களைப் பாடி ஊர், ஊராகச் சென்று மிகுந்த பரிசில் பெற்றார்கள். இதைப் பார்த்த வேத மொழியாளர்கள் தாமும் பழைய வேதமொழியில் தமிழ்ச் சொற்களையும் சேர்த்து ஊர் ஊராகச் சென்று பாடி பணமும், பொருளும் திரட்டினர். அவர்கள் எந்தத் தொழிலும் செய்யாமல் வேதங்களைப் பாடிப் பிழைப்பதற்கு ஒரு நிலைத்த வழி உண்டாயிற்று.

மாபாணன் என்னும் சொல் சிந்துவெளி முத்திரையில் உள்ளது. ஈரானியம் மற்றும் பிறமொழிகளிலிருந்து 20 சதவீத சொற்களும், தமிழில் இருந்து 60 சதவீத சொற்களும் வேத மொழியில் கலந்தன. எந்தத் துணிச்சலோடு வேதமொழியே தனித்த மொழி என்றும், தொன்மையான மொழி என்றும் சொல்கிறார்கள் என்று எல்லோரும் வியப்படைகிறார்கள். எனவே வேதமொழியாளர்களுக்குத் தன் மொழி வரலாறு தெரியவில்லை. ஆனால் தமிழருக்குத் தன் மொழி வரலாறு தெரியும். தமிழ் உலக மொழிகள் அனைத்திலும் தமிழ்ச் சொற்கள் ஊடாடியுள்ளன.

உலக மொழிகளில் உள்ள வேளாண்மைச் சொற்களும், வளர்ப்பு விலங்குகளின் பெயர்களும், அடிப்படை சொற்களும் தமிழ்ச் சொற்களாக உள்ளன. உலகத் தாய் மொழிகளில் உள்ள தாயைக் குறிக்கும் சொற்கள் அனைத்தும் அம்மா, அம்மை, அன்னை, அவ்வை, ஆயாள், தாய் என்னும் சொற்களின் திரிபுகளாகவே

உள்ளன. உலகில் ஒள்ள ஆறு குடும்ப மொழிகளாகிய இந்தோ ஐரோப்பியம், ஆப்பிரிக்க ஆசியம், சீன திபெத்தியம், ஊரல் அல்தாயிக், ஆஸ்திரேலிய ஆசியம் ஆகியவற்றில் தமிழ்ச் சொற்கள் ஊடாடியுள்ளன. வடதுருவத்தில் பேசப்படும் எஸ்கிமோ மொழியிலும் மரம் என்பது மர என வழங்குகிறது. எகிப்து பிரமிடு ஒன்றில் கந்தன் என்னும் தமிழ்ச் சொல் சிந்துவெளி தமிழில் எழுதப்பட்டுள்ளது. எகிப்து ஈரோகிரிப்பிக் எழுத்தில் உண்ணும் என்னும் தமிழ்ச் சொல் சாப்பிடு என்னும் பொருள் தருகிறது.

அகழ்வாராய்ச்சி வகையில் ஆராய்ந்தாலும் சமஸ்கிருதத்தின் முதல் கல்வெட்டு கி.பி.150-ல் தான் காணப்படுகிறது. தமிழ் எழுத்து கல்வெட்டு கி.மு.900-த்திலும், குஜராத்து லோத்தலில் கிடைத்த பாணை ஓட்டில் சிந்துவெளி எழுத்தில் (கி.மு.1800-ல்) பாண்டியன் அண்டன் என்னும் தமிழ்ப் பெயர் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. சிந்துவெளி முத்திரைகள் அனைத்திலும் கி.மு.3000 காலத்திய தமிழ்ச் சொற்கள் உள்ளன. ஆப்கானிஸ்தான் மெகர்கார் அகழ்வாராய்ச்சியில் சிந்துவெளி எழுத்தில் ஸ்வஸ்திக் வடிவம் காணப்படுகிறது. இதன் காலம் கி.மு.6000-கி.மு.7000 என வரையறுத்துள்ளனர். ஸ்வஸ்திக் எழுத்து தமிழ் “ஓம்” எனப் படிக்கப்பட்டுள்ளது. ஓம் ஓம்பு என்னும் சொல் காப்பாற்று என்று பொருள்படும்.

எனவே உலக மொழிகளிலேயே 9 ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட எழுத்துச் சான்றுடைய மொழி தமிழ் என நிறுவப்பட்டுள்ளது. இதை அறியாத வேதமொழியாளர் வெறும் வாய்வீச்சு பொய் புளுகு மூட்டைகளை அவிழ்த்து விடுவது வேதமொழிக்கு வேலியாகாது. பரமசிவன் கழுத்தில் இருந்து பாம்பு பேசியதைப் போல வடமொழியாளர் தனது அரசியல் சமயச் சார்புகளைத் துணையாகக் கொண்டு தொன்மை பேசுவது நகைப்புக்குரியதாகும். உலக ஆராய்ச்சி அறிஞர்கள் உற்றுப்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பாமரர்களை ஏமாற்றலாம். ஆனால் படித்தவர்களை ஏமாற்ற முடியாது.

வேதமொழி காலத்தில் மிகவும் பிந்தியது என்பதை மாதா, பிதா, என்னும் சொல்லாட்சிகளால் அறியலாம். அம்மாவின் தாயின் பெயர் அம்மா+ஆத்தாள்-அம்மாத்தாள்-அம்முதா-மாதா-மாத்ரு எனத் திரியும்.

அப்பாவின் தந்தை பெயர் அப்பா+அத்தான் - அப்பாத்தான் - பாத்தன் - பிதா - பித்ரு என மேலை ஆரியத்தில் திரியும்.

சிந்துவெளியில் வாழ்ந்த தமிழர்கள் கிழக்கு ஐரோப்பிய டான்யுப் நதிக்கரை வரை பரவினர். அதனை வின்சா சிந்துவெளி நாகரிகம் என்பர். அதன் காலம் கி.மு.4000 - கி.மு.5000 எனக் கணித்துள்ளனர். எனவே, தமிழ்ச் சொற்கள் ஐரோப்பா வரை எப்படிப் பரவின என்று கேட்க வேண்டியதில்லை. வடமொழியாளர் தம் மயக்கத்தில் இருந்து தெளியவேண்டும். தமிழே உலகின் முதல் மொழி. தமிழின் தொன்மையை நோக்க சமஸ்கிருதம் நேற்று தோன்றிய மொழி என்பதை எல்லோரும் புரிந்துகொள்வது மிக மிக இன்றியமையாது.

நன்றி : தினத்தந்தி நாள் இதழ்

7. பாரதியார் கவிதையிலே திருவள்ளுவர்.

முனைவர் ரா.பி.சேதுப்பிள்ளை

இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் மொழிக்குப் புத்துயிர் அளித்த கவிஞர், பாரதியார். தன்னரசிழந்து தயங்கிச் சோர்ந்து கிடந்த தமிழ் நாட்டைக் கவிதையால் தட்டி எழுப்பிய பெருமை அவருக்கே உரியதாகும். தென்னாட்டில் தெருவெல்லாம் தமிழ் முழக்கம் செழிக்க வேண்டும்: எந்நாட்டிலும் தேமதுரத் தமிழோசை பரவவேண்டும் என்பது அவர் ஆசை. தமிழ் நாட்டின் அருந்தவப் புதல்வராகிய திருவள்ளுவரை அவர் வாயாரப் புகழ்ந்து வாழ்த்தினார். “வள்ளுவன் தன்னை உலகிற்கே தந்து வான் புகழ் கொண்ட தமிழ் நாடு” என்று தலை நிமிர்ந்து பாடினார். உலகத்தார்க்கெல்லாம் ஒளி நெறி காட்டிய அப் புலவர் பெருமானைத் ‘தெய்வ வள்ளுவன்’ என்று துதித்தார். அவர் சொல்லின் அழகும், பொருளின் ஆழமும் எல்லார்க்கும் பயன்படும் வண்ணம் பழகு தமிழிலே பாட்டிசைத்தார்.

கரும்புத் தோட்டத்திலே கண்ணீர்.

வறுமையின் கொடுமையால் பிறநாட்டில் பிழைக்கச் செல்லும் இந்திய மாதர் படும் துயரத்தையும் உருக்கமாகப் பாடினார் பாரதியார். கடல் சூழ்ந்த நாடுகளில் கூலி வேலை செய்து பிழைக்கச் செல்லும் இந்திய மாதர்கள், மனம் நொந்து வடிக்கும் கண்ணீரை ஒரு பாட்டிலே எழுதிக் காட்டினார்.

“பெண் என்று சொல்லிடினோ - ஒரு

பேயும் இரங்கும் என்பார் தெய்வமே - நினைது

எண்ணம் இரங்காதோ - அந்த

ஏழைகள் அங்கு சொரியும் கண்ணீர் வெறும்

மண்ணிற் கலந்திடுமோ - தெற்கு

மாகடலுக்கு நடுவினிலே அங்கோர்

கண்ணற்ற தீவினிலே - தனிக்

காட்டினில் பெண்கள் புழுங்குகின்றார்

- அந்தக் கரும்புத் தோட்டத்திலே”

‘ஐயோ! தெய்வமே! அப் பெண்களின் துயரத்தை நீ அறியாயோ? கடும் பாடு பட்டுக் கை சோர்ந்து மெய் சோர்ந்து கசங்குகின்றார்களே! மானம் குலைந்து மயங்குகிறார்களே! தஞ்சமின்றித் தவிக்கின்றார்களே! அன்னார் வடிக்கும் கண்ணீர்

வெறும் மண்ணிலே விழுந்து மறைந்திடுமோ? கரும்புத் தோட்டத்தை ஆளும் கண்ணற்ற அன்னியரின் செல்வத்தை அறுத்திடாதோ?’ என்று கருத்து அப் பாட்டிலே விளங்குகின்றது.

நல்லோர் வடித்த கண்ணீர்

பாரத நாட்டின் விடுதலைக்காகப் பாடுபட்ட தேச பக்தர்களின் கண்ணீரையும் பாரதியார் கவிதையிலே காணலாம். சுதந்திரப் பயிரைக் கண்ணீர் விட்டு வளர்த்தனர் அப் பெரியோர். “சாவேசா! இப் பயிரைக் கண்ணீராற் காத்தோம்: கருகத் திருவுளமோ” என்று முறையிட்டார் கவிஞர்.

“மேலோர்கள் வெஞ்சிறையில்

வீழ்ந்து கிடப்பதும்

நூலோர்கள் செக்கடியில்

நோவதும் காண்கிலையோ”

என்று எல்லாமறிய வல்ல இறைவனிடம் விண்ணப்பித்தார் பாரதியார். ‘நொந்தார்க்கு நீயன்றி நோவழிப்பார் யார் உள்ரே’ என்று திருவருளை வேண்டி நின்றார். அன்று சிறையிருந்த சீலர் வடித்த கண்ணீர் இன்று ஆங்கில வல்லரசின் ஆதிக்கத்தை அறுத்தது: பாரத நாட்டிற்கு விடுதலை அளித்தது.

வல்லரசும் நல்லரசும்

நல்லரசின் செம்மையையும் வல்லரசின் கொடுமையையும் விரித்துக் கூறுகின்றது திருக்குறள். அன்பினால் அரசாள்வது நல்லரசு. அச்சுறுத்தி அரசாள்வது வல்லரசு.

“கூழும் குடியும் ஒருங்கிழக்கும்; கோல்கோடிச்

சூழாது செய்யும் அரசு”

என்றார் வள்ளுவர். மேலை நாட்டில் கொடுங்கோலரசன் ஒருவன் செய்த ஆட்சியையும், அவன் கூழும் குடியும் ஒருங்கிழந்து வீழ்ந்த காட்சியையும் விளக்கிக் கூறுகின்றார் பாரதியார். ரஷியா தேசத்தில் இரணியன் போல் அரசாண்டான் ஜார் என்னும் கொடுங்கோலன். நல்லோரும் சான்றோரும் நடுங்கி ஒடுங்கினார். பொய்யாரும் தீயரும் செழித்து ஓங்கினார். பேச்சுரிமையற்ற அந் நாட்டில் ‘இம் மென்றால் சிறைவாசம்; இத்தகைய வல்லரசுக்கு அழிவு வந்தது. இமயமலை கவிழ்ந்தது போல் விழுந்து ஒழிந்தான் ஜார் அரசன்; அன்றே முடியரசு ஒழிந்தது; குடியரசு எழுந்தது என்று பாரதியார் பாடும் கவிதையில் வல்லரசு நிலலாது என்னும் திருவள்ளுவர் கருத்து வலியுறுத்தப் படுகிறது.

சாதி வேற்றுமை

இவ் வுலகில் வாழும் மாந்தர் அனைவரும் ஒரு குலம் என்பது திருக்குறளின் அடிப்படையான கருத்துக்களுள் ஒன்று.

“பிறப்புஓக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்புஓவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான்.”

என்ற முப்பாலில் கருத்து எப்பாலார்க்கும் பொருந்தும். மாந்தர் இனத்தில் பிறப்பால் உயர்வு தாழ்வு கூறும் நூல்களை மறுத்து, “எல்லா உயிர்க்கும் பிறப்பு ஓக்கும்” என்று திறம்பட உரைத்தார் திருவள்ளுவர். இதுவே தமிழ்நாட்டு ஆன்றோர் கருத்தென்பது ‘ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்’ என்ற திருமூலர் வாக்காலும் தெளிவுவாக விளங்கும். இவ்வாறு “எல்லாரும் ஓர் குலம்; எல்லாரும் ஓர் இனம்” என்று பாடினார் பாரதியார்.

பாரத நாடு பாரெங்கும் புகழ்பெற வேண்டுமானால் உண்மையான வகுப்புகள் ஏற்பட வேண்டும்; பொய் வகுப்புகளும் போலிப் பெருமைகளும் நசிக்க வேண்டும் என்றார் பாரதியார். இளம் பிள்ளைகளின் உள்ளத்தில் இவ் வுண்மை நிலைபெறும் வண்ணம்,

“சாதிகள் இல்லையடி! பாப்பா — குலத்

தாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொல்ல பாவம்”

என்று சின்னஞ் சிறு பெண்ணுக்கு அறிவுறுத்தினார். சாதி என்பது பொய்; அதனடியாகப் பிறந்த வகுப்புகள் எல்லாம் போலி. ஆதலால்,

“நிகர் என்று கொட்டு முரசே - இந்த

நீணிலம் வாழ்பவர் எல்லாம்;

தகர் என்று கொட்டு முரசே — பொய்மைச்

சாதி வகுப்பினை எல்லாம்”

தமிழகத்தில் தனிப்பெருமை வாய்ந்த ஒளவையார் ‘சாதி இரண்டொழிய வேறில்லை’ என்றாள். அந்த வாக்கை அமுதமாகப் போற்றி,

“சாதி இரண்டொழிய வேறில்லை என்றே

தமிழ்மகள் சொல்லிய சொல் அமிழ்தம் என்போம்”

என்று பாடினார் பாரதியார்.

நீதி வேற்றுமை

சாதிப் பிரிவுகளின் அடியாக எழுந்தன நீதிப் பிரிவுகள். ஒருவன் செய்த குற்றத்தை நோக்கி முறை செய்யாது சாதியைக் கருதித் தண்டனை விதித்தல் வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தும் நீதி நூல்களும் உண்டு. இத்தகைய நீதி வேற்றுமை திருவள்ளுவர் கொள்கைக்கு முற்றும் மாறுபட்டதாகும். ஒரு குலத்திற்கு ஒரு நீதி கூறும் நூலன்று

திருக்குறள். சமன் செய்து சீர்தாக்கும் கோல்போன்றது அரசு நீதி. முறை செய்யும் அரசன். குற்றத்தைக் கருதலாகாது என்பது வள்ளுவர் வகுத்த நொறி. இந் நெறியைக் கடைப் பிடித்துத் தன் மகளை முறை செய்தான் ஒரு தமிழ் வேந்தன். தன் கையை அறுத்தான் மற்றொரு தமிழ் மன்னன். இவரை வாயாரப் புகழ்ந்தது வையகம். இதற்கு மாறாக,

“சாதிப் பிரிவுகள் சொல்லி - அதில்
தாழ்வென்றும் மேலென்றும் கொள்வார்
நீதிப் பிரிவுகள் செய்வார் - அங்கு
நித்தமும் சண்டைகள் செய்வார்.”

என்று பாடினார் பாரதியார். சாதிப் பிரிவும், நீதிப் பிரிவும் நாட்டுக்குக் கேடு விளைப்பன் என்பது பாரதியார் கருத்து.

பெண்ணடிமை

பெண் குலத்தின் உரிமைகளைப் பேணிப் பாதுகாத்த ஆன்றோர்களில் தலை சிறந்தவர் திருவள்ளுவர். இவ்வாழ்க்கையில் ஆணுக்குத் துணை புர்பவள் பெண். ஆதலால் மனையாளை “வாழ்க்கைத் துணை” என்று திருக்குறள் குறிக்கின்றது. ஆயினும் குலமாதர்க்கு இன்றியமையாத கற்பினைப் பாதுகாக்கக் கருதிய ஆடவர் பல கட்டுப்பாடுகளை ஏற்படுத்தினர்.

கட்டும் காவலும் மகளிர் கற்பினைக் காக்கும் என்று கொள்கையை மறுத்தார் திருவள்ளுவர்.

“சிறைகாக்கும் காப்பு எவன்செய்யும், மகளிர்
நிறைகாக்கும் காப்பே தலை”

என்பது அவர் வாக்கு. கற்பின் பெயரால் மகளிரைச் சிறைகாக்கும் கொடுமை இனி வருங்காலத்தில் நில்லாது; அது தகர்ந் தொழிவதற்கு நெடுங்காலம் செல்லாது என்று கும்மியடிக்கின்றார் பாரதியார்.

“ஏட்டையும் பெண்கள் தொடுவது தீமை என்று

எண்ணி இருந்தவர் மாய்ந்துவிட்டார்

வீட்டுக்குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டிவைப்போம் என்ற

விந்தை மனிதர் தலை கவிழ்ந்தார்.”

வீட்டு வேலை செய்யும் மாதர்க்கு ஏட்டுக் கல்வி எதற்கு என்று கேட்டார் சிலர்; பேதைமை என்பது மாதர்க் கணிகலம் என்று பிதற்றினார் சிலர். வீட்டுக்குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டிவைப்போம் என்று பேசினார் சிலர். இவ்வாறு பெண் குலத்தை அடிமைப்படுத்திய ஆடவர் இப்போது வாயடங்கினார்; நாணித் தலை கவிழ்ந்தனர்.

“பட்டங்கள் ஆள்வதும் சட்டங்கள் செய்வதும்

பாரினில் பெண்கள் நடத்த வந்தோம்

எட்டும் அறிவினில் ஆணுக்கிங்கே பெண்

இளைப்பில்லைகாண் என்று கும்மியடி”

என்று புதுமைப் பெண் கும்மியடிக்கின்றாள். ‘ஆண்களைப் போலவே நாங்களும் கல்வி கற்போம்; பட்டங்கள் பெறுவோம்; சபைகளில் அமர்வோம்; சட்டங்கள் செய்வோம்’ என்று பேசுகின்றாள் புதுமைப்பெண்.

கண்ணிரண்டும் ஒன்றையே காணுதல்போல், இல் வாழ்க்கையில் ஈடுபட்ட ஆணும் பெண்ணும் ஒருமையுற்று அறம் புரிதல்வேண்டும் என்று பணித்தனர் ஆன்றோர். அவ்வாறு இல்லறம் புரிவதற்கு ஆண்களும் பெண்களும் சரி நிகர் சமானமாக வாழ்தல் வேண்டுமன்றோ? இக் கருத்தை உட்கொண்டு,

“மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும்

மடமையைக் கொளுத்துவோம்

வைய வாழ்வு தன்னில் எந்த

வகையிலும் நமக்குள்ளே

தாதர் என்ற நிலைமை மாறி

ஆண்களோடு பெண்களும்

சரி நிகர் சமானமாக

வாழ்வம் இந்த நாட்டிலே”

என்ற பாரதியாரின் வீரப்பாட்டு எழுந்தது.

இத்தகைய சரிசம வாழ்க்கையில் ஆணும் பெண்ணும் கற்புடையராய் இருத்தல் வேண்டும். கற்பென்பது பெண்டிர்க்கே உரியதெனப் பேசினர் முற்காலக் கவிஞர். அது முறையன்று.

“கற்பு நிலை என்று சொல்லவந்தார் இரு

கட்சிக்கும் அஃது பொதுவில் வைப்போம்”

என்று நாடு முழுவதும் குலுங்கக் கும்மியடிக்கின்றனர் புதுமைப் பெண்கள்.

பேடிக் கல்வி

இனி, திருவள்ளுவர் பணித்தவாறு கசடறக் கற்கும் முறையும் இக் காலத்திற் காணப்படவில்லை என்று பாடினார் கவிஞர்.

“கணிதம் பன்னிரண்டாண்டு பயில்வர் பின்

கார் கொள்வானில் ஓர்மீன் நிலை தேர்ந்திலார்

அணிசெய் காவியம் ஆயிரம் கற்பினும்

ஆழ்ந்திருக்கும் கவியுளம் காண்கிலார்

வணிகமும் பொருள் நூலும் பிதற்றுவார்

வாழும் நாட்டில் பொருள்கெடல் கேட்டிலார்

துணியும் ஆயிரம் சாத்திர நாமங்கள்

சொல்லுவார் எட்டுணைப் பயன் கண்டிலார்”

என்று கல்வி முறையில் அமைந்த குறைகளை எடுத்துரைத்தார். கல்லூரி மாணவர் பல்லாண்டு கணித நூலும் வானநூலும் பயில்வார்; விண்மீன்களின் நிலையை அறியார்! காவியம் பல கற்பார்; கவியின் உள்ளத்தைக் காணார். வணிகநூலும் பொருள்நூலும் பேசுவார்; பாரத நாட்டுப் பொருளாதார நிலை பழுதும் பான்மையை உணரார். இன்னும் எத்தனையோ கலைகளின் பெயரைப் பன்னுவார். இன்னார் கற்கும் கல்வி ஏட்டுக் கல்வியேயன்றி நாட்டுக்குப் பயன்படும் கல்வியன்று. ஆரவாரக் கல்வியேயன்றி அறிவு விளக்கத்திற்கு ஏற்றதன்று என்று பாடினார் பாரதியார்.

இத்தகைய கல்வி பயனற்றது என்பதற்குத் தன்னையே ஒரு சான்றாகக் காட்டுகின்றார் கவிஞர். திருநெல்வேலியில் உள்ள இந்து கலாசாலையில் தான் கற்ற கல்வியையும், பெற்ற பயனையும் கரவாது எடுத்துரைக்கின்றார்.

“செலவு தந்தைக்கு ஓர் ஆயிரம் சென்றது
தீதெனக்குப் பல்லாயிரம் சேர்ந்தன
நலம் ஓர் எட்டுணையும் கண்டிலேன்; இதை
நாற்பதாயிரம் கோயிலிற் சொல்லுவேன்”

என்று இறைவன் மேல் ஆணையிட்டுக் கூறுகின்றார். பட்டங்கள் பெறுவதற்கும், அரசாங்க சேவையில் அமர்வதற்கும் இக் காலக் கல்வி பயன்படுவதல்லால் அறியாமையை அகற்றுவதற்கும், பண்பாட்டை உயர்த்துவதற்கும் பயன்படுமாறில்லை யாதலால் அதனைப் ‘பேடிக் கல்வி’ என்று பழித்துரைத்தார் பாரதியார் பேடியின் கையிலுள்ள படைக்கலம் பயனற்றதுபோல, பள்ளியில் மாணவர் பெறும் கல்வி பயனற்றது என்பது அவர் கருத்து.

அறத்தின் சீமை

‘சுய சரிதை’யில் இவ்வாறு கல்வியைப் பற்றிப் பாடிய பாரதியார் திருவள்ளுவர் கருத்தைத் தழுவி அறத்தின் திறத்தையும் பொருளின் பெருமையையும் எடுத்தோதினார். “அறத்தால் -வருவதே இன்பம்” என்று வடித்துரைத்த திருக்குறளின் உண்மையை அனுபவ வாயிலாக அறிந்த கவிஞர்,

“அறம் ஒன்றே தரும் மெய்யின்பம் என்ற நல்
அறிஞர் தம்மை அனுதினம் போற்றுவேன்;
பிற விரும்பி உலகினில் யான்பட்ட
பீழை எத்தனை கோடி! நனைக்கவும்
திறன் அழிந் தென் மனம் உடைவெய்து மால்
தேசத்துள்ள இளைஞர் அறிமினோ
அறம் ஒன்றே தரும் மெய்யின்பம் ; ஆதலால்

அறனையே துணை என்று கொண்டுய்திரால்”
என்று பாடினார். அறத்தால் வருவதே மெய்யின்பம்; ஏனைய வெல்லாம் போலியின்பம் என்று திறம்படக் கூறிய திருவள்ளுவரை ‘நல்லறிஞர்’ என்று போற்றிப் புகழ்ந்தார் பாரதியார்.

பொருளின் பெருமை

பொருளில்லார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லை என்னும் வள்ளுவர் வாக்கின் உண்மையைத் தம் வாழ்க்கையில் கண்கூடாகக் கண்டவர் பாரதியார்.

“இல்லாணை எல்லாரும் எள்ளுவர், செல்வரை

எல்லாரும் செய்வர் சிறப்பு”

என்றார் வள்ளுவர். இல்லாணை இல்லாளும் வேண்டாள்; ஈன்றெடுத்த தாய் வேண்டாள்; செல்லாது அவன் வாயிற் சொல் என்று இக் குறளின் கருத்தை விரித்துரைத்தார் ஒரு புலவர். அவர் விரிவுரையையும் தழுவிப் பொருளற்றார் அடையும் சிறுமையைப் பாடினார் பாரதியார்.

“பொருளிலார்க்கிலை இவ்வுலகு என்ற நம்

புலவர் தம்மொழி பொய்ம்மொழி யன்றுகாண்

பொருளிலார்க்கு இனமில்லை; துணையில்லை;

பொழுதெலாம் இடர்வெள்ளம் வந்தெற்றமால்”

என்று வறுமையால் வரும் சிறுமையை எடுத்துரைத்து, “பொருளிலார் பொருள் செய்தல் முதற் கடன்” என்று அறிவுறுத்தினார் கவிஞர்.

அறுவது சினம்

இவ்வாறு அறத்தின் திறத்தையும் பொருளின் சிறப்பையும் பாடிய பாரதியார் மக்கட்பண்பு வளர்த்துரிய முறையினையும் வகுத்துரைத்தார். பொறுத்தார் பூமியாள்வார்; பொங்கினார் காடாள்வார் என்பது பழமொழி. சீலத்தை அழிக்கும் திறம் வாய்ந்தது சினம்.

“சினம்என்னும் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி இனம்என்னும்

ஏமப் புணையைச் சுடும்”

என்றார் வள்ளுவர். நெருப்பின் தன்மையுடையது சினம் என்பது இக் குறளின் கருத்து. சினம் என்னும் நெருப்பு உள்ளத்தில் மூளுமானால் கேடு விளையும். இதனாலேயே “உள்ளங் கவர்ந்து எழுந்து ஒங்கு சினங் காத்துக் கொள்ளும் குணமே குணமென்க” என்று பாடினார் ஒரு கவிஞர். இங்ஙனம் திருவள்ளுவர் முதலிய சான்றோர்கள் உணர்த்திய உண்மையை விஞ்ஞானக் கலையின்

வாயிலாக விளக்கலுற்றார் பாரதியார். ஜகதீஸ் சந்திரபோஸ் என்பவர் பாரதநாட்டு விஞ்ஞான வித்தகருள் தலை சிறந்தவர். அவர் ஆராய்ந்து கண்ட உண்மை திருவள்ளுவர் வாய்மொழியை வலியுறுத்துகின்றது.

“கோனாகிச் சாத்திரத்தை யாளும் மாண்பார்
ஜகதச சந்திர வச கூறுகின்றான்
(ஞானானுபவத்தில் இது முடிவாம் கண்டீர்)
நாடியிலே அதிர்ச்சியினால் மரணம் என்றான்

கோபத்தால் நாடியிலே அதிர்ச்சி உண்டாம்”
என்ற பாட்டிலே கோபத்தால் விளையும் கேடு விஞ்ஞான முறையில் உணர்த்தப்படுகின்றது. கோபமுற்றால் நாடியிலே அதிர்ச்சி உண்டாகும். அந்த அதிர்ச்சியினால் மரணம் நேரும் என்று ஜகதீசர் ஆராய்ந்து கூறும் உண்மையும் மெய்ஞ்ஞானியராகிய திருவள்ளுவர் முதலியோர் கண்டுணர்த்திய உண்மையும் ஒத்திருத்தலைக் காட்டுகின்றார் கவிஞர். இத் தகைய மாந்தர் செயலாகும்.

“தன்னைத்தான் காக்கின் சினம்காக்க, காவாக்கால்
தன்னையே கொல்லும் சினம்”

என்றார் வள்ளுவர். இக் கருத்தை மனத்திற் கொண்டு

“சினங்கொள்வார் தமைத் தாமே தீயால் சுட்டுச்

செத்திடுவார் ஒப்பாவார்”

என்று பாடினார் பாரதியார்.

கவிஞர் சீற்றம்.

கற்றறிந்து அடங்கிய சான்றோருக்கும் சிலவேளைகளில் சீற்றம் பிறக்கும். அதனைச் ‘சான்றோர் சினம்’ என்று கவிகள் கூறுவர். சீலமே உருவாகிய திருவள்ளுவர் சினந்து சாபமிடும் இடமொன்று திருக்குறளில் உண்டு.

“இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து

கெடுக உலகியற்றி யான்”

என்பது அவர் இட்ட சாபம். கரவாது உவந்து ஈயும் கண்ணன்னார் கண்ணும் இரவாது வாழ்வதே வாழ்க்கை. இத்தகைய மான வாழ்க்கை முட்டுப்பட்டுப் பல்லெல்லாம் தெரியக் காட்டிப் பரிவுடன் இருகை நீட்டிப் பிச்சையெடுத்துத்தான் ஆக வேண்டும் என்ற நிலை ஏற்பட்டால் இச் சீரழிந்த உலகத்தைப் படைத்தவன் சிதைந்து ஒழிக என்று சீறினார் வள்ளுவர். இக் கருத்தை ஆதரித்து,

“இனிது ஒரு விதி செய்வோம்:

அதை எந்த நாளும் காப்போம்

தனி ஒருவனுக்கு உணவில்லை எனில்

சகத்தினை அழித்திடுவோம்.

என்றார் பாரதியார். பழங்காலக் கவிஞராகிய வள்ளுவரும் புதுமைக் கவிஞராகிய பாரதியாரும் கருத்திலும் சினத்திலும் ஒன்றுபட்டவராய் விளங்குகின்றனர். பசியால் நலிந்து பாழடைந்த உலகத்தின்மேற் பாய்ந்தது பாரதியார் சினம். அத்தகைய உலகத்தைப் படைத்தவன்மேற் பாய்ந்தது வள்ளுவர் சினம்.

போலித் துறவறம்.

இவ் வுலகில் அறம் வளரவேண்டும் என்று ஆசைப்பட்ட வள்ளுவர் இல்லறம் துறவறம் என்னும் இரு வகை அறங்களின் பொருமையையும் எடுத்துரைத்தார். இவற்றுள் எதனை மேற்கொண்டாலும் அதற்குரிய நெறியில் ஒழுக்குதல் வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தினார். துறவற நெறியைக் கூறும்பொழுது போலித் துறவைக் கடுத்துரைத்தார்.

“மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா உலகம்

பழித்தது ஒழித்து விடின்”

என்று பாடினார். துறவு என்பது ஒழுக்கத்தைப் பொறுத்ததே யன்றி வேடத்தைப் பொறுத்ததன்று; துறவுள்ளம் படைத்தோர்க்குத் தலையை மழித்தலும் சடையை வளர்த்தலும் மிகையாகும் என்பது இக் குறளின் கருத்து. இக் கருத்தை மனமார்ப் போற்றுகின்றார் பாரதியார். காவித் துணியும் கற்றைச் சடையும் உடையராய் நாட்டை வஞ்சித்து வாழும் போலித் துறவை அவர் வெறுக்கிறார்.

“காவித் துணி வேண்டா; கற்றைச் சடைவேண்டா;

பாவித்தல் போதும் பரமனிலை எய்துதற்கே”

என்று பாடினார். அகப்பற்று புறப்பற்று என்னும் இருவகைப் பற்றையும் அறுத்து இறைவன் திருவடியைப் பற்றி நின்ற பெரியார் ஒருவர்,

“மற்றுப் பற்றெனக் கின்றி நின் திருப்

பாதமே மனம் பாவித்தேன்.

என்று கூறியவாறு, பாவித்தல் ஒன்றே போதும் என்றார் பாரதியார்.

கற்றதனால் ஆய பயன்.

இறைவன் திருவடியைப் பற்றினாலன்றிப்பேரின்ப நிலையைப் பெறுதல் இயலாது என்று திருக்குறள் கூறுகின்றது.

“கற்றதனால் ஆயபயன் என்கொல் வாலறிவன்

நற்றார் தொழா அ ரெனின்”

என்று பாடினார் வள்ளுவர்.

கட்டறுத்து வீடு பெறுதலே கல்வியின் குறிக்கோளாகும். இறைவன் திருவடியைத் தொழுதாலன்றி இக் கட்டு ஒழியாது.

ஆதலால் வழிபாடு செய்யாதவர் கற்ற கல்வி யெல்லாம் பயனற்றது என்பது திருவள்ளுவர் கொள்கை. இதனை ஆதரித்து எழுந்தது 'முத்துமாரி'ப் பாட்டு.

“உலகத்து நாயகியே - எங்கள் முத்து
மாரியம்மா, எங்கள் முத்து மாரீ!
உன்பாதம் சரண புகுந்தோம் - எங்கள் முத்து
மாரியம்மா, எங்கள் முத்து மாரீ!
பல கற்றும் பல கேட்டும் - எங்கள் முத்து
மாரியம்மா, எங்கள் முத்து மாரீ!
பயன் ஒன்றும் இல்லையடி - எங்கள் முத்து
மாரியம்மா, எங்கள் முத்து மாரீ!”

என்ற பாரதியார் கவிதைபிலே திருக்குறளின் தெய்வ மணம் கமழ்கின்றது.

தமிழை வளர்ப்பது எப்படி?

தமிழ்த் தொண்டுகள் இனிதில் நிறைவேற வேண்டுமானால் தமிழ் மொழியின் தந்திகரில்லாத் தனிச்சிறப்பைப் பிற நாட்டினர் தெரிந்து வணக்கஞ் செய்ய வேண்டுமானால், **இன்றே தமிழ் மொழிக் கழகமொன்று ஏற்படல் வேண்டும்.** அக்கழக உறுப்பினர் தமிழ் வளர்ச்சியைத் தவிர வேறு எதனையும் கனவில் கூடக் கருதலாகாது. பொன்னையும், புகழையும் விரும்பி ஓடு மீன் ஓட உறுமீன் வருமளவும் வாடிக் கிடக்கும் கொக்குப் போன்றோர்க்கு அக்கழகம் இடந்தரல் கூடாது. ஓர் அறுவர், அல்லது எழுவர் குறையாத ஊக்கத்துடனும், நேர்மையுடனும், கடைப் பிடியோடும் உழைத்தால் போதுமானது, அவர் இவர் என்று உறுப்பினர் தொகையைப் பெருக்கிவிட்டால் ஆள் கூட்டம் அதிகமாகுமே தவிர கருதியது கடை போகாது.

இனிமேலாவது தமிழ் வளர்ச்சி கருதும் தமிழர்கள் பேசுந் தொண்டில் ஈடுபடாது செயல்முறைத் தொண்டில் ஈடுபடுவாராக.

ஏ.வி.இராமன்.

08. அன்புள்ள தங்கை, முனைவர் மு.வரதராசன்

உன் புதிய வாழ்க்கை நல்லபடியே நடந்து வருகிறது என்று அம்மாவும், அப்பாவும் வந்து சொன்னது கேட்டுப் பெருமகிழ்ச்சி அடைந்தேன். எனக்கு உன்னைப் பற்றி நம்பிக்கை உண்டு. இளமையிலிருந்தே நீ அறிவும் திறமையும் அன்பும் பணிவும் உள்ள பெண்ணாக விளங்கியதைக் கண்டிருக்கிறேன் அல்லவா? அவற்றைக் கண்டிருப்பதால் உன் எதிர்காலம் நல்லபடி விளங்கும் என்னும் நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. ஆயினும் சில்லறைப் பிடிவாதமும் குறும்பும் கொண்டு நீ வீட்டில் தொல்லை கொடுத்த நாட்களையும் நான் மறக்கவில்லை. அப்போதெல்லாம் அம்மா உன்னைக் கடிந்து சொன்ன சொற்களும் வைது உரைத்த உரைகளும் நான் கேட்டிருக்கிறேன் அல்லவா? அவற்றை உரைத்த அன்னையின் வாயால் இன்று உன் இல்வாழ்க்கையைப் பற்றிப் புகழுரைகளும் கேட்கிறேன் என்றால், நான் பெருமை கொள்ளாதிருக்க முடியுமா? அழகிலும் திறமையிலும் பெயர் பெற்ற என் தங்கை, இன்று தான் புதிய வாழ்க்கையில் அன்பும் பணிவும் அணிகலன்களாகப் பூண்டு விளங்குகின்றாள் என்று கேள்வியுற்று என் உள்ளம் பெருமிதம் கொண்டது. வாழ்க உன் நற்பண்புகள்.

இவ்வாறு உவகை நிறைந்த உள்ளத்தோடுதான் பின் வரும் அறிவுரைகளை எழுதுகின்றேன். அறிவுரைகள் எழுதுவதைக் கண்டதும், உன்னிடத்தில் ஏதோ குறைகண்டு எழுதினேன் என்றோ கேள்விப்பட்டு எழுதினேன் என்றோ எண்ணிவிட வேண்டா. குறை இருந்தால் தான் அறிவுரை கூறவேண்டும் என்பதில்லை. குறை நேராமலிருக்க வேண்டும் என்றும் அறிவுரை கூற வேண்டும் அல்லவா? அந்த வகையில்தான் என் கடமையைச் செய்ய முன் வருகின்றேன். எத்தனையோ படிக்கின்றாய், கேட்கின்றாய், இவற்றையும் படி, கேட்டுக்கொள். ஓய்வு இருக்கும்போது எண்ணிப்பார். அமைதியான உன் வாழ்க்கையை மட்டும் எண்ணுவது போதாது. உன்போல் இந்த நாட்டில் பிறந்து எத்தனையோ இடர்களுக்கும் சிக்கல்களுக்கும் ஆளாகியுள்ள மற்றப் பெண்களின் வாழ்க்கையையும் எண்ணிப்பார். ஒரு செம்மறியாடு முன்னே சென்று இடர்ப்பட்டால், பின்னே வரும் ஆடுகள் அதனைக் கண்டு ஒன்றும் திருத்துவதில்லை. பயனடைவதில்லை. முன்னே சென்றது விழுந்த பள்ளத்திலேயே எல்லாம் சென்று விழுமாம். மனிதராகிய நாம் ஏன் அப்படி விழவேண்டும்? ஆகையால் மற்றவர்களின் வாழ்க்கையில் உள்ள குறைகளையும் அவற்றின் காரணங்களையும் எண்ணிப் பார்ப்

பது நம்மை நாம் காத்துக் கொள்வதற்கு மிகவும் பயன்படும். உண்மையாக ஆராய்ந்தால், இப்படி நேரே வாழ்க்கையைக் கற்பது தான் உயர்ந்த கல்வி. இவ்வாறு வாழ்க்கையை நேரே கற்பதற்குப் பயன்படும் காரணத்தால் தான், “பெரியோர்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளைப் படி, உயர்ந்த புலவர்களின் காவியங்களைப் படி, உயர்ந்த உணர்வின் எழுதிய கதைகளைப் படி” என்று உனக்கு அடிக்கடி சொல்லியிருக்கிறேன். இனிமேல் அவற்றை விடாமல் படி என்று வற்புறுத்துகிறேன். அதனால் விளையும் நன்மைகள் உண்டு. நம்மை அறியாமலே நம் மனம் அந்தப் பெரியோர்கள் நடந்த நெறியில் ஈடுபட்டு நடக்கும். நம்மை அறியாமலே நம் வாழ்க்கை செம்மையாக அமைந்துவிடும்.

இளங்கோ எழுதிய கண்ணகியின் காவியத்தைப் படி. பல முறை படி. குபூரி அம்மையாரின் வரலாற்றையும் கஸ்தூரிபாகாந்தியின் வரலாற்றையும் திரும்பத் திரும்பப் படி. இவை போன்றவற்றை மேன்மேலும் படித்துக் கொண்டிரு. நல்லவர் நட்பு வளர்ப்பிறை போல் வளரும் என்கிறார் திருவள்ளுவர். உங்கள் அன்பான இல்வாழ்க்கை வளர்ப்பிறை போல் வளர வேண்டும் என்று விரும்புகின்றேன். அது என் வாழ்த்துதலில் இல்லை, நீங்கள் வாழும் முறையில் இருக்கிறது.

நட்புக்காகப் பெரியோர் சொன்ன அத்தனையும் கணவன் மனைவி வாழ்க்கைக்கும் பொருந்தும். நாலடியாரின் ஒரு பாட்டுப் படித்திருக்கிறேன். அதில் தக்காரின் நட்பு கரும்பைக் குருத்திலிருந்து அடிவரையில் தின்றாற் போன்றது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, வரவர இனிமை மிகுந்து கொண்டு போகும். ஆனால் தகாதவரின் நட்பு நேர்மாறாக இனிமை குறைந்து கொண்டு போகும். அடிக்கரும்பை முதலில் கடித்துத் தின்று குருத்து வரையில் தின்பது போன்றதாம். காரணம் என்ன? அவரவர் பண்புதான். அதுபோல் நீங்கள் நல்ல பண்பு உடையவர்களாக விளங்கினால், கோலெடுத்து ஊன்றும் கிழவனும் கிழவியுமாக முதுமையுற்ற காலத்திலும் உங்கள் அன்பின் சிறப்பு வளர்ப்பதுதான் வளர்ந்து உள்ள நல்ல பண்பைக் காப்பது தான் உங்கள் கடமை என்பதை நன்றாக உணர்ந்துகொள்.

புதிதாகப் பழகும்போது பெரும்பாலோர் நன்றாகப் பழக முடியும். அதில் ஒன்றும் சிறப்பு இல்லை, திறமை இல்லை. புதிய மாணவர் ஒழுங்காக நடந்துகொள்வார். புதிய ஆசிரியர் பாடுபட்டுக் கற்றுக்கொடுப்பார். புதிய வேலைக்காரி நன்றாக உழைப்பார். புதிய பால்காரன் நல்ல பால் தருவான். புதிய நட்பும் இனிமையாக விளங்கும். அதில் ஒரு சிறப்பும் இல்லை இந்தப் புதுமையை எள்ளி நகையாடுவது போல் ஆங்கிலத்தில் ஒரு பழமொழி இருப்பது உனக்

கு நன்கு தெரியும். “புதிய துடைப்பம் நன்றாகப் பெருக்கும்” என்னும் அந்தப் பழமொழி வேடிக்கையாக இருந்தாலும், கருத்து உடையதுதான். அதற்கு மாறாக, எவ்வளவு பழமை ஆன போதிலும் சிறப்புக் குன்றாமல் ஒளிவிடும் வாழ்க்கைதான் நல்ல வாழ்க்கை என்று சொல்வேன். இக்காலத்துப் பலருடைய வாழ்க்கை பொன்முலாம் பூசிய பொருள் போல் தொடக்கத்தில் மட்டும் ஒளி வீசுகின்றது. பழமைப்பட்டு தேயத் தேய, ஒளி இழந்து மங்குகின்றது. உண்மையான பொன்னால் செய்யப்பட்ட பொருள் ஒரு நாளும் அப்படி ஆகாது அல்லவா? பழகப் பழக, தேயத் தேய, அது குன்றா ஒளி வீசும் அல்லவா? அது போல் வாழும் வாழ்க்கையே நல்லவர்களின் குறிக்கோளாக இருக்க வேண்டும்.

பழமைப்பட்ட பிறகும் விளங்குவதுதான் சிறந்த நட்பு என்னும் கருத்தோடு திருவள்ளுவர் நட்பைப் பற்றியும் நட்பாராய்தலைப் பற்றியும் பத்துப் பத்துக் குறளால் விளக்கிய பிறகு, பழமை என்று தனியே ஒரு பகுதி கூறுவதை நீ போற்றிக் கவனிக்க வேண்டும். அதற்குப் பிறகுதான் சிறப்பில்லாத, தீ நட்பு, கூடா நட்பு என்பவைகளைப்பற்றி அவர் விளக்குகின்றார். பழமைப்பட்ட பிறகும் மாசின்றி விளங்கும் நட்பை அவர், “அன்பின் வழிவந்த கேண்மை” என்ற அழகான தொடரால் குறிப்பிடுகின்றார். அந்த தொடரை நினைக்கும்போதும் சொல்லும்போதும் கேட்கும்போதும் திருவள்ளுவரின் தமிழ் அனுபவ அறிவிலிருந்து மலர்ந்த அறிவுரைத் தமிழ் என் நெஞ்சில் இனிக்கின்றது.

உன் கணவரைப் பற்றி எனக்குப் போதிய அளவு தெரியாது. உன்னைப்பற்றி நன்றாக தெரியும். ஆகையால் உனக்குத்தான் அறிவுரை சொல்ல என்னால் முடியும். என் அறிவுரை, வாழ்த்துரை இரண்டும் ஒன்றுதான். உங்கள் வாழ்க்கை “அன்பின் வழிவந்த கேண்மை” யாக விளங்குவதாக!

அன்புள்ள அண்ணன்,

“ஏடுகளில் உள்ள கடுஞ்சொற்கள் அறிவை வளர்க்கும்;
பெரியோரின் கொடுஞ்சொற்கள் நல்வாழ்வை வளர்க்கும்”

-கென்னடி-

09. அன்னைக்கு, முனைவர் மு.வரதராசன்

அன்புள்ள அம்மா,

உன்கடிதம் வந்ததும் ஒருவகை ஆறுதல் ஏற்பட்டது. அத்தையைப் பற்றியும் தமக்கையைப் பற்றியும் எழுதியிருந்த செய்திகளால் ஆறுதல் ஏற்படவில்லை. தந்தையைப் பற்றியும் நண்பரைப் பற்றியும் எழுதியிருந்த எழுத்துக்களாலும் ஆறுதல் ஏற்படவில்லை. ஆனால், நீயும் உன்பொன்னான கையால் 'தமிழர்களுக்கும் எதிர்காலம் உண்டு' என்று எழுதிய மணிமொழிகளே எனக்கு ஆறுதல் அளித்தன.

'தமிழர்களுக்கும் எதிர்காலம் உண்டு' என்று எழுதி ஆறுதல் அளித்த நீ, அதற்கு காட்டிய காரணம் தான் எதிர்பாராததாக உள்ளது. 'எல்லாரும் பங்கு கேட்கின்றார்கள். ஆந்திரர்களுக்கு ஆந்திர மாகாணம் கேட்பது ஒரு சமயக்கொள்கை போல் ஆகிவிட்டது. வடநாட்டில் மற்றவர்களும் மாகாணப்பற்றும் மாகாணக் கடமையும் மேற்கொண்டு பங்கு உரிமை கொண்டாடுகின்றார்கள். ஆகையால் மொழி வகையால் பிரித்துத் தமிழனையும் வாழவைக்கும் நாள் வரப்போகின்றது. அப்போது தமிழன் புதுப்பாடம் கற்றுப்புகொள்ளப்போகின்றான்' என்று எழுதியிருக்கின்றாய். எனக்கு ஒன்றே புதுமையாய்த் தோன்றிற்று. அப்படியானால், தமிழன் தானே விரும்பி ஏற்றுத் தன் குடும்பக் கடமையைச் செய்யப்போவதில்லையா? பிறர் கட்டாயத்தால் ஏற்பட்ட போது தான், வேறு வழியில்லையே என்று தன்னைத் தான் காத்துக் கொள்ளத் துணிவானோ? நன்றாயிருக்கின்றதே தமிழன் போக்கு!

எப்படியாவது போகட்டு. கால 'வெள்ளத்தில் நீந்திச் சென்றால் போதும். தமிழன் எப்படியாவது காலத்தை உணர்ந்து மாறுதல்களை உணர்ந்து வாழ்ந்தால் போதும். காலம் அறிந்து இடம் அறிந்து குழல் அறிந்து வாழத்தெரியாத காரணத்தால், அன்னப் பறவையின் இனம் ஏறக்குறைய அழிந்து விட்டதாம்; யானையின் இனமும் அழிந்துகொண்டிருக்கின்றதாம். தமிழனும் அப்படிப்பட்ட கண்முடி வாழ்வு வாழமல் தன் வாழ்வை மாற்றி அமைத்துக்கொண்டால் போதும். அன்னம் போலவும் யானை போலவும் உயர்ந்த வாழ்வு வாழ்ந்து புலவரால் பாடப்பட்டால் போதுமா? அப்படி வாழ்வு அழிந்து போவதை விட எறும்பு போலவும் காக்கை போலவும் அழியா வாழ்வு பெறுவதே நல்லது. எறும்பும் காக்கையும் எந்த இடத்துக்கும் காலத்துக்கும் சூழலுக்கும் ஏற்ற படி உண்டு வளர்ந்து வாழவில்லை

யா? வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில் யானையும் அன்னமும் தோற்றுப்போக, எழும்பும் காக்கையும் வெற்றி பெறவில்லையா?

நான் நாட்டை நினைத்து வருந்தினேன். நீ வீட்டை உதாரணமாக எடுத்துக்காட்டியிருக்கின்றாய். என் பாட்டனார் குடும்பத்தைப் பங்கிட்டுப் பிரிக்கக்கூடாது என்று நெடுங்காலம் தள்ளிவந்த கதையை நினைவுபடுத்தினாய். உண்மைதான் அம்மா! பாட்டனார் காலத்தில் எந்தப் பெரியவர்களுக்கும், அண்ணன் தம்பி என்றால் பங்கு கேட்கக் கூடாது, பிரியக்கூடாது, வாசற்படி இரண்டு ஆகக் கூடாது, அடுப்பங்கரை இரண்டுபடக்கூடாது என்றெல்லாம் எண்ணம் தோன்றும். பாட்டன்மேல் குறைசொல்லிப் பயன் என்ன? அது அந்தக் காலத்துப் போக்கு ஆனால் அவ்வாறு பாட்டனார் காலம் தள்ளியபோது, தந்தையும், சிறுப்பன்மாரும் ஏன் வாய்மூடி அடங்கிக்கிடந்தார்கள்? இப்போது வீரம் பேசும் பங்காளிகள் அப்போது பங்கு வேண்டா என்று அமைதியாக இருந்தார்களா? இறுதியில் பாட்டனாரின் எண்ணம் பலிக்கவில்லை அல்லவா? அவர் வயிற்றில் பிறந்தவர்கள் அடிபட்டு உதைபட்டு அல்லலப்பட்டுத் தெருவில் நின்றபோது, அதே பாட்டனார் கண்ணீர் விட்டுக் கொண்டே பங்கு போட்டுத் தரவில்லையா?

பாட்டனாரின் செயலால் நம் குடும்பத்திற்கும் பங்காளிக் குடும்பங்களுக்கும் மனக்கசப்பு மாறவில்லை. அதுபோல் அரசியலில் செய்வதால் இந்தியாவில் உட்பிரிவான நாடுகளுக்குள் கசப்பு நீடிக்குமே என்பதை நினைக்கும் போது வருத்தமாகவே இருக்கிறது.

அம்மா! உன் கடிதத்தில் “பாட்டனாரின் உயர்ந்த நோக்கத்தைக் காப்பாற்ற முயன்றதால், குடும்பம் கலகலக்க நேர்ந்தது” என்று எழுதியிருக்கின்றாய். அதில் உயர்ந்த நோக்கம் என்று நீ குறித்தது உண்மையான கருத்தா அல்லது, எள்ளும் குறிப்பா? தெரியவில்லை. என்னைக் கேட்டால் என்னால் சொல்ல முடியாது. ஆனால், உண்மையாகவே அது உயர்ந்த நோக்கம் என்று கொண்டாலும், பாகம் பங்கிடாமல் அண்ணன் தம்பிகள் நரைத்து மூத்தக் கிழவர்கள் ஆவது உயர்ந்த நோக்கம் என்றே கொண்டாலும், மனிதர்கள் அப்படி வாழக்கூடாது என்றே எண்ணுகின்றேன்.

உயர்ந்த நோக்கம், உயர்ந்த நோக்கம் என்று சொல்லி வாழ்க்கையைக் கெடுத்துக்கொள்வோர் பலர் இருக்கின்றார்கள். அவர்களில் பாட்டனாரும் ஒருவர். இன்றுள்ள அரசியலில் அவரைப் போல் இருப்பது நன்மையா?

நோக்கமும் கொள்கையும் மக்கள் வாழ்க்கைக்காக மக்களுக்காக ஏற்பட்டவையே. மதமும் மொழியும் அப்படியே மக்களின் நன்மைக்காக ஏற்பட்டவையே.

ஆனால், இன்று இந்தியா முழுவதும் நான் காணும் காட்சி மதத்துக்காக, மொழிக்காக, நோக்கத்துக்காக, கொள்கைக்காக இன்று இப்படிப்பட்ட காரணங்களுக்காக, மக்கள் சாகின்றார்கள்; வதைபடுகின்றார்கள்; அஞ்சுகின்றார்கள்; அலைகின்றார்கள்; ஒருவரை ஒருவர் பகைக்கின்றார்கள்.

பட்டுப்பூச்சி தானே நூல் உண்டாக்கித் தன்னையே சுற்றிக்கொண்டு தானே ஏற்படுத்திய அந்த வலைக்குள் தானே கிடந்து வருந்துகிறது அல்லவா? மனிதனும் அப்படியே தன் மூளை கொண்டு தானே அகப்பட்டு அழிகின்றான். இன்று உலகத்தில் மக்கள் படும் தொல்லைக்குக் காரணம் என்ன? பூனைகளோ அல்லது புலிகளோ மாநாடு கூடி மக்களைக் கெடுக்கச் செய்த சூழ்ச்சியா இது? அல்லது, கழுகுகளும், புழுக்களும் பிணங்கள் போதாத குறையை உணர்ந்து பிணங்களைப் பெருக்குவதற்காக ஏற்படுத்திய போர்களா இக்காலத்துப் போர்கள்? எந்த விலங்கும் எந்தப் பறவையும் எத்தகைய சூழ்ச்சியும் செய்து மனிதனைக் கெடுக்க முயலவில்லை. மனிதனின் மூளையில் தோன்றிய சில தவறான எண்ணங்களுக்கு மனிதன் அடிமையாகி அழிந்து போகின்றான். வாழ்வுக்காகக் கண்டான் கொள்கைகளை நாளடைவில் கொள்கைகளுக்காக வாழ்வைப் பலி கொடுக்கின்றான். அரசியல் கொள்கை வலுக்கின்றது; மதம் ஆகின்றது; எதிர்கட்சிகளை வளர்கின்றது; எதிராராத போர்களை உண்டாக்குகின்றது. ஒன்றும் அறியாத பாமர மக்கள் படமுடியாத துன்பங்களைப் பட்டு வருந்துகின்றார்கள். உயர்ந்த நோக்கம்தான்; ஆனால் ஓயாத தொல்லையாக முள்கின்றது. காரணம் இல்லாமல் ஏழை மக்கள் துன்பங்களுக்கு ஆளாகின்றார்கள்; இதைக் கண்டு உலகத் தலைவர்கள் நெஞ்சம் கலங்குகின்றார்கள். மெல்ல மெல்ல உண்மையை உணர்த்தி உதவ முயல்கின்றார்கள். கொள்கையை விட, உயர்ந்த நோக்கத்தை விட, பொது மக்களின் உயிர் வாழ்க்கை விலையுயர்ந்தது என்பதைத் தெளியச் செய்கின்றார்கள்.

மனிதன் குறையுடையவன் மட்டும் அல்லன்; குறை காண்பவனும் அவனே. **பிறர் குறையைக் காண்பவன் அரைமனிதன். தன் குறையை உணர்பவன் முழுமனிதன்.** அரசியலும் முழு மனிதர்கள் இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் சிக்குண்ட வலையை அறுத்து வெளிவருகின்றார்கள்.

இப்படியே மனிதன் பல துறைகளிலும் தான் ஏற்படுத்திச் சிக்குண்ட வலையைத் தானே தகர்த்து அளித்து முன்னேறி வந்திருக்கின்றான். இன்று அரசியல் துறையில் பலவலைகளைப் பின்னி அமைத்துக் கொண்டு அல்லல் படுகின்றான்.

காட்சிகளை அமைத்துவிட்டு பின்னர், அந்தக் காட்சிகளுக்காகவே தாங்கள் வாழ வேண்டும் என்று மக்கள் தவ

றாக எண்ணுகின்றார்கள். பலவகைக் காட்சிகளால் நாட்டில் தொல்லை பெருகக் கண்டு, “காட்சிகள் நம் ஒற்றுமையான நல் வாழ்வைக் கெடுக்குமானால், நம்மைப் பாழ்படுத்துமானால், அந்த காட்சிகள் வேண்டுமா? காட்சிளுக்காக மக்கள் பலியாக கூடாது. மக்களுக்காகக் காட்சிகள் பலியாகட்டும்” என்று உணரும் நாள் வராதா?

அம்மா! நல்ல உதாரணம் எடுத்து எழுதினாய். பாட்டனார் கதை எனக்கு மட்டுமல்ல, உலகத்திற்கே நல்ல பாடம் என்று உணர்கின்றேன். உன் எளிய எழுத்து அன்பை மட்டும் அல்லாது, அறிவையும் வளர்க்கும் உன்பதையும் கண்டு கொண்டேன்.

அன்புள்ள மகன்,
எழில்.

“உலகில் நன்னெறி முறைப்படி, திருமணம், பூப்புனித நீராட்டல் முதலிய விழாக்களில் இருட் சாதித் தத்துவச் சாத்திர குப்பைகளை எல்லாம் தள்ளிக் கண்முடி வழக்கங்களை எல்லாம் மண் மூடிப் போகவிட்டு, ஒழுக்கமும் அறிவுமுள்ள பெரியார் ஒருவரை முன்னதாகக் கொண்டு அவர் முன்னிலையில் பதி விளக்கு, குடவிளக்கு முதலிய திருவிளக்குகளை ஏற்றிச் சுமங்கலிப் பெண்கள் எல்லாச் சடங்குகளையும் செய்வித்து, கடவுளை வழிபாடு செய்து தாலி கட்டுதல், நன்னீராட்டுதல் முதலிய விழாக்களைச் செய்வித்தல் வேண்டும். சாதி சமய வேறுபாடு ஒன்றும் பாராட்டலாகாது”

-வடலூர் வள்ளலார்-

குடும்பத்தார்.

திருமிக்க தமிழகத்தின்
குடும்பத்தீர்! இல்லறத்தீர்!
செந்தமிழ்க்கே

வருமிக்க தீமையினை
எதிர்த்திடுவீர் நெஞ்சாலும்
வாய்மெய் யாலும்!

பொருள் மிக்க தமிழ்மொழிக்குப்
புரிந்திடுவீர் நற்றொண்டு;
புரியா ராயின்,

இருள்மிக்க தாகிவிடும்
தமிழ்நாடும் தமிழர்களின்
இனிய வாழ்வும்!

முனைவர் பாவேந்தர்.
பாவேந்தரின் தமிழியக்கம்.

உலகம் போற்றும் பொன்மொழிகள்.

- ❖ அகம்பாவம் ஒரு பொல்லாத குதிரை; அது தன் எயமானை ஒருமுறையாவது கீழே தள்ளாமல் விடாது.
-சகாட்லாந்து-

- ❖ அடக்கமாக வாழ்பவன் இம்மையிலும், மறுமையிலும் இன்பம் பெறுகிறான்
-மகாவீரர்-

- ❖ அடக்கம் அறிவாழியின் ஆயுதம்
-யீவி-

- ❖ அடியோடு கொடுத்தும் அழித்துவிட முடியாத பொருள் அன்பாகும்; ஆதலால் அன்பைப் பயிர் செய்து வா.
-லினிட்ச்-

- ❖ அடுத்த மணி (நேரம்) உங்களுக்காக காத்து நிற்கிறது; அதை நன்கு உபயோகித்துக்கொள்ளத் தவறிவிடாதீர்கள்.
-பெரேன்சன்-

- ❖ அறிவு வழிசெல்பவன் உலகம் முழுவதும் புகழ் பெறுவான்
-காண்டெகர்-

- ❖ உலகத்திற்கே பொதுவான பெரிய குறைகள் இரண்டு உள்ளன; ஒன்று மூடநம்பிகை, மற்றொன்று ஆடம்பரம்.
-டாக்டர் மு.வரதராசனார்-

- ❖ உயர்ந்த எண்ணங்கள் உடையவர்கள் ஒருபோதும் தனித்தவராகார்.
-காந்தியடிகள்-

